Epoca Bisericii Sardes

Jeffersonville, Indiana, USA
9 decembrie 1960

1 Fratele meu mi-a spus că acolo erau... aceste batiste erau pentru cineva care suferă de cancer. De aceea, noi ne vom ruga pentru ele puţin mai târziu [Fratele Neville zice: „Acolo sunt două cereri chiar pe partea cealaltă.”] Două cereri? În ordine, bine, domnule. Le voi aşeza aici ca să mă rog pentru ele de asemenea.

2 Cineva mi-a înmânat o notiţă, a venit şi mi-a dat o notiţă care se referă la serviciile de mâine. Voi care ne vizitaţi, am fi bucuroşi să vă vedem venind şi în această după-amiază. La ora două, mâine după-amiază, ei urmează să aibă serviciile de pe casete. Dacă nu aveţi de făcut nimic, aici se va pune unul din mesajele pe care voi niciodată nu le-aţi auzit, vom avea şi o adunare de rugăciune. Noi vom aştepta pur şi simplu un timp bun mâine după-amiază la ora două. Va fi un timp destul de încărcat pentru mine, deoarece mâine, (Vedeţi?), trebuie să învăţ mâine dimineaţă şi de asemenea duminică seara şi mâine seară de asemenea, totul cu privire la istoria acestor Biserici.

3 Şi acum, duminică dimineaţa, dacă Domnul vrea, noi aşteptăm un timp măreţ, deoarece duminică dimineaţa fiind ziua noastră liberă, într-un fel liberi duminică seara este epoca Bisericii Laodicea. Dar duminică dimineaţa eu vreau ca să învăţ: „Fecioarele adormite,” şi „Învierea,” „Cei o sută patruzeci şi patru de mii,” şi toate acele capete mici dezlegate care leagă Mesajul împreună, pentru duminică dimineaţa. Serviciile vor începe la ora nouă. Este bine asta, pastore? La ora nouă, duminică dimineaţa, căci noi vrem să învăţăm toate aceste lucruri ca: „Ce devine fecioara adormită şi ce devine fecioara înţeleaptă? Când se întorc înapoi sau Unde vor apărea cei o sută patruzeci şi patru de mii?” Şi multe lucruri ca acelea pentru duminică dimineaţa, încerc să fac legătura împreună cu Mesajul acesta. Apoi duminică seara noi vom lua pe cel mai măreţ înger din urmă şi Mesajul către Laodicea, duminică seara, cu voia Domnului.

4 Acum şi mâine după-amiază este serviciu aici, un serviciu de pe bandă. Fratele Gene chiar mi-a spus că noi vom începe la ora două mâine după-amiază. Şi voi oamenii la care v-ar place să veniţi să ascultaţi mesajele, avem rugăciune în jurul altarului, voi care căutaţi Duhul Sfânt, sau ceva... un timp minunat. Biserica este frumoasă şi călduţă, deschisă, şi pregătită pentru fiecare, în orice moment, care vrea să vină înăuntru să se roage şi să caute pe Domnul. Biserica este deschisă şi vă aşteaptă. Şi noi vă vom aştepta, puneţi-o în felul acela, vă aşteptăm mâine după-amiază.

5 Sau, în orice timp în care voi vreţi să veniţi în Biserică să vă rugaţi, păi, ea este întotdeauna pregătită. Şi dacă se întâmplă ca uşile să fie încuiate, sau ceva, doar traversaţi strada acolo la fratele meu, care este îngrijitorul de aici. Eu cred că este 411… Sau 811… 811, doar colţul cu biserica de aici: 811. Soţia lui va avea cheia chiar dacă ei trag uşile şi le închid. Dar ei le deschid. Poate le vor deschide dimineaţa. După serviciu de seară este închisă, pentru a reţine copiii ca să nu fugă prin ea, ştiţi voi, ca să nu spargă geamurile, şi aşa mai departe. Voi ştiţi cum sunt copiii, în special în aceste zile. Astfel noi o închidem din cauza lor. Nu ne place să avem seara uşa bisericii închisă întotdeauna. Poate când celelalte sunt stabilite, noi le vom deschide astfel aceasta va fi diferit atunci, şi noi… Cineva poate va fi acolo tot timpul aşa ca oamenii să poată intra şi să se roage, şi să caute vindecare, să caute Duhul Sfânt.

Voi care nu aveţi Duhul Sfânt în vieţile voastre, veniţi şi staţi aici. Staţi toată noaptea dacă vreţi. Staţi până când îl primiţi.

6 Cine era cel care a cântat afară aici cu puţin în urmă: „Dumnezeu în toate peste mine şi Dumnezeu pretutindeni?” Am crezut că răpirea a venit. Priveam în jur acolo şi să văd dacă era cineva în jur. A fost foarte minunat. Eu apreciez aceea. Noi am putea sta puţin la aceea aproape oricând. Da, domnule. Eu doar am intrat la timp ca să apuc să ascult aceea.

Şi eu am pierdut toate cântecele bune în aceste adunări, deoarece m-am gândit că poate… Oh, eu sunt doar atât de ocupat, ştiţi voi cum este asta. Oamenii sosesc cu avionul, cu trenul, cu… Voi niciodată nu o ştiţi (Voi vedeţi?), deoarece aceasta doar vine prin telefon; tu trebuie să mergi la ei, să-i întâlneşti, şi să te rogi pentru ei, oriunde. Aceasta este pur şi simplu într-o continuă mişcare. Şi apoi încerc să studiez, de asemenea, este chiar o problemă. Dar noi întotdeauna suntem fericiţi să întâlnim

oamenii şi să facem ceea ce noi putem pentru ei, deoarece aceasta este… Aceea-i a noastră… Noi suntem slujitori întru-un mod public pentru Domnul Isus Cristos şi pentru oamenii Lui din zilele acestea. Şi ne-ar place să facem mai mult decât facem, dar noi nu putem.

7 Un slujitor a lucrat mult în dimineaţa aceasta, nervii i s-au epuizat, ajungând doar bucăţele, iar el este un băiat bun. Şi pentru că el era… El pur şi simplu s-a extenuat. A început să se ridice, şi fetiţa lui stătea în cameră, ea a început să se învârtă. Ea era îmbrăcată cu o pijama micuţă roşie; a zis că ultimul lucru pe care el şi-l aminteşte era un punct micuţ roşu mergând în jur, în jur, în jur, în jur, în felul acela, stingându-se. Vedeţi? Şi astfel ei l-au dus în grabă drept sus. Astfel, el a lucrat prea mult. Voi vedeţi? Voi amintiţi-vă că sunteţi oameni şi noi vrem… Noi credem că toată sarcina este peste noi. Dar voi ştiţi, Dumnezeu are slujitori pretutindeni să poarte de grijă de unii din aceia, şi de aceea, dar noi facem cât de bine putem. Dar un slujitor bun a încercat să facă tot ce a putut în aceste ultime zile pentru Domnul lui. Eu sigur… Şi Domnul l-a eliberat şi l-a adus chiar acolo şi era bine, l-a adus înapoi la normal, sănătos, mergând pe drumul lui bucuros.

8 Şi, oh, astăzi s-a întâmplat un lucru măreţ. Eu doar nu vreau să încep asupra acestor lucruri, dar… Voi ştiţi, am spus soţiei mele, am zis: „Acum, acolo va veni cineva acolo sus. El va fi un bărbat scund, greu, părul închis şi ochii negri; el va citi plăcuţa aceea şi începe… Dar tu cheamă-l.” Vedeţi? Am zis: „Pentru că Domnul are un mesaj pentru el.” M-am ridicat ca să deschid Biblia, şi am zis: „Eu urmează să pun aceste lucruri aici, aşa ca tu să vezi că aceea este exact ceea ce Domnul vrea ca el să facă.”

9 Cu opt ani în urmă, un polonez s-a ridicat în Polonia… Într-o adunare el a venit la platformă, şi ei au zis… Sau Duhul Sfânt s-a uitat la el, i-a spus, a zis: „Tu eşti doar confuz.” Aceea-i ce… El a crezut că eu am spus-o, dar Duhul Sfânt a zis-o. Acesta a rămas chiar cu el tot timpul, şi în final l-a condus din Kansas City la clădire seara trecută. Şi apoi el într-adevăr a ajuns confuz când el a auzit despre acel botez în apă. El s-a dus la hotelul lui şi Duhul Sfânt a zis: „Ridică-te acum şi du-te acolo.” Cineva a vrut să-l însoţească, dar el a refuzat aceasta, deoarece el în viziune a venit singur. Vedeţi? Şi asemenea unui gentleman, ca să citească plăcuţa, a început să se întoarcă înapoi. Şi soţia mea l-a chemat, şi eu m-am dus la uşă. Am zis: „El este acela. Lasă-l să intre.”

El a zis: „Ce trebuie să fac?” După ce a văzut, el a zis: „Ah, eu o văd.”

Am zis: „Eu vreau să-ţi arăt, doar aşa ca tu să ştii acum.” Vedeţi? Eu am zis: „Domnul mi-a spus că ai să vii. Tu L-ai întrebat…”

Am zis: „Acum, aici este Scriptura. Citeşte-o înainte ca tu să te duci.”

10 Păi, el este aici ca să fie botezat în Numele lui Isus Cristos acum. După câte ştiu eu, el poate este prezent acum. Eşti tu aici, frate? Un frate, un frate polonez. Ha? Da, în spate acolo în colţul de aici. Ridică-ţi mâna aşa ca ei să te vadă. În ordine. Astfel vedeţi, Duhul Sfânt... Aceea doar se întâmplă tot timpul. Mulţi oameni cred că viziunile vin numai aşa pe platformă. Oh, aceea nu începe aşa. Cum îi despre asta, Frate Leo? Doar pretutindeni. Vedeţi? Bine, acesta este locul neînsemnat cu privire la aceasta. Acesta este unde puţin se întâmplă. Afară acolo… unde aceasta se desfăşoară toată ziua şi noaptea. Voi vedeţi? Întrebaţi pe soţia mea şi pe aceia, şi vecinii mei în spate acolo, Fratele Wood şi toţi aceia care sunt în jur. Oh, vai. Acelea sunt lucruri mici, mărginite aici; acestea sunt lucrurile măreţe care se întâmplă acolo. Acum şi nici jumătate nu au fost încă spuse. Oh, eu sunt aşa de fericit să ştiu că Domnul nostru vine curând, şi noi urmează să fim cu El pentru totdeauna atunci. Nu pentru totdeauna, ci pentru eternitate, pentru eternitate.

11 Acum, cu voia Domnului, eu cred că aceasta este data de 18, duminică, este o săptămână. Duminică este o săptămână, 18… Am avut o bătălie teribilă; Satan a încercat să-mi dea acea gripă pe care ei o au în jur; eu doar continuam să i-o dau înapoi, şi el mi-o dădea înapoi, şi eu i-o înmânam înapoi. Şi astfel, eu am avut pe deplin o mică bătălie. Aşadar, noi probabil ne vom lupta şi săptămâna viitoare. Şi apoi, cu voia Domnului, prin duminica ce vine, în 18, noi încercăm să avem câteva servicii ca să ne rugăm pentru bolnavi, deoarece ei sunt - lucrurile sunt sprijinite şi susţinute. Şi noi încercăm să ne ocupăm de cazurile foarte grave, atât de repede cât putem, în toate orele nopţii şi de fiecare când vine şi pleacă. Aşadar, în 18 vom avea un serviciu obişnuit de vindecare, şi dacă aveţi câţiva din ai voştrii preaiubiţi pentru care să se facă

rugăciune, păi, voi aduceţi-i sus, sau aduceţi-i înăuntru în acel timp.

12 Acum, există mulţi din flăcăii aici din Jeffersonville, care mi-au spus că au venit la timp ca să ajungă aici în jur de ora cinci. Au zis că acolo nu mai erau spaţii pentru maşinile lor, sau…?… Astfel ei… Am zis: „Păi, voi… Aceştia sunt fraţii noştri vizitatori de pretutindeni, oameni, mulţi slujitori.” Am zis: „Ei stau pe învăţătura aceasta.”

Şi noi încercăm doar să atingem punctele principale. Şi apoi, puţin mai târziu, păi, noi o vom avea în formă de carte, aşa ca voi să o puteţi citi şi va fi puţin adăugată, deoarece la noapte… Voi aţi observat în ultimele câteva nopţi, că eu am încercat să-mi păzesc glasul (Voi vedeţi?), din pricina acelui mare apogeu, care este ceea ce eu am vrut să văd, acolo unde descoperirea lui Cristos va fi descoperită în epoca aceasta (Vedeţi?), despre ce este aceasta.

13 Şi acum, înainte ca noi să începem citirea Scripturii… Şi eu ştiu că mâine seară este cea mai mare zi comercială când noi toţi trebuie să mergem să ne cumpărăm alimentele de sâmbătă seara; şi noi trebuie să le aducem înainte duminică după-amiază, sau duminică dimineaţă, una, aşa ca noi să putem avea duminică seara liberă pentru a veni la biserică. Astfel noi vom încerca să vă lăsăm afară devreme în seara aceasta, aşa ca voi să nu fiţi prea obosiţi mâine ca să vă faceţi rost de toate; şi apoi să ne întoarcem înapoi la serviciul de după-amiază cu fraţii de aici cu benzile, şi de asemenea pentru mâine seară.

Acum, putem noi doar să ne ridicăm un moment pentru rugăciune, dacă vreţi? Eu mă întreb, înainte ca noi să ne rugăm, dacă există cineva aici care are o cerere specială pentru rugăciune? Dacă voi doar veţi lăsa ca să fie cunoscută printr-o mână ridicată, Dumnezeu o vede. Acum, voi vedeţi dacă noi suntem într-o nevoie lumească sau nu, fraţilor. Eu cred că nouăzeci şi cinci, sau nouăzeci şi opt la sută din audienţă şi-au ridicat mâinile. Acum, amintiţi-vă, voi nu puteţi nici măcar ca s-o mişcaţi fără ca Dumnezeu să nu o ştie. Vedeţi? El a ştiut intenţiile voastre. El a ştiut ceea ce voi cereţi. Să ne plecăm capetele.

14 Graţiosule Tată ceresc, noi ne apropiem de sfinţenia Ta în seara aceasta, Tronul Tău, prin promisiunea Ta în care ai zis că Tu ne vei asculta, şi dacă noi vom crede, Tu ne vei da ceea ce noi Te-am rugat. Şi noi mărturisim toate greşelile noastre. Noi ne dăm seama, Doamne, că nu suntem vrednici de nici una din binecuvântările Tale. Noi suntem nevrednici. Noi suntem în întregime nevrednici. Şi nu am veni aşa dacă am fi fost vrednici şi am fi făcut ceva măreţ. O Tată, când privim la Calvar, aceea ia toată mărinimia la o parte de la noi; noi nu ştim nimic altceva atunci decât Cristos şi pe El răstignit. Apoi, când vedem că El a înviat a treia zi, conform cu Scripturile, pentru justificarea noastră, s-a reîntors înapoi patruzeci de zile mai târziu în forma Duhului Sfânt, pentru a rămâne cu noi până la apariţia Lui vizibilă în ceruri la timpul sfârşitului… Şi noi vedem acum că timpul sfârşitului se apropie foarte repede. Şi noi suntem cei mai fericiţi oameni, Doamne, pentru că Tu ne-ai dat acest privilegiu măreţ.

15 Eu sunt aşa de mulţumitor, Tată, că această audienţă ascultătoare şade cu inimile plecate şi ascultă… Şi apoi, Doamne, mă rog ca să sfinţeşti buzele mele în seara aceasta şi în fiecare seară şi de fiecare dată ce voi veni la amvonul Tău ca să vorbesc poporului Tău; deoarece, Doamne, niciodată să nu mă laşi să spun ceva greşit. Tu încă ai putere ca să închizi gurile, aşa cum ai făcut în vizuina leilor cu Daniel. Şi dacă eu ar trebui să zic vreodată ceva care nu este conform cu voia Ta, închide-mi gura, Doamne, încât să nu o vorbesc. Înconjoară-mi gândurile mele. Pune-mă pe calea dreaptă, Doamne, unde eu nu voi vorbi nimic decât adevărul. Căci îmi dau seama că în ziua aceea măreaţă, acei oameni vor aştepta acolo după... aşteaptă conform cu slujba pe care le-am predicat-o.

Dacă Tu vii să iei vreuna din stelele Tale şi îngerii Tăi, predicatorii Tăi, slujitorii Tăi, ei vor trebui să fie traşi la răspundere întâi conform cu aceste mesaje pe care noi le-am predicat aici. Tu îi vei face responsabili pe slujitorii Tăi.

Acum, Tată, mă rog ca Tu să laşi Duhul Sfânt să vorbească, şi nu omul. Taie împrejur inimile noastre încât să putem să-l ascultăm. Eu voi fi ascultător, Tată. Mă rog ca Tu să vindeci bolnavii şi năpăstuiţii. Toţi oamenii care sunt în nevoie, pretutindeni, lasă ca harul şi mila Ta să fie cu ei. Admite fiecare cerere care a fost făcută cunoscut în seara aceasta prin mâna ridicată. Afară de-a lungul ţării, în timp ce mulţi alţii suferă, chiar şi acei care reprezintă aceste batiste şi acele cereri zac sub mâna mea aici, lasă ca Duhul Sfânt să răspundă, Tată, şi să vindece bolnavii. Vorbeşte-ne acum prin Cuvântul

Tău scris, prin Duhul Sfânt, noi o cerem în Numele lui Isus. Amin. (Aşezaţi-vă.)

16 Acum, în seara aceasta este puţin cald în biserică. Marea epocă a Bisericii Laodicea soseşte… Şi în seara aceasta ne apropiem de cealaltă epocă măreaţă a Bisericii care va fi a cincea epocă a Bisericii. Noi am luat prima epocă a Bisericii, care era Efes. Aş putea s-o citesc încă o dată de la început; ei au scris totul, şi astfel îmi place să le citesc iarăşi pentru voi la care v-ar place să verificaţi pe hărţile voastre.

17 Prima epocă a Bisericii a fost Epoca Bisericii Efes, de la 55 D.C. la 170, Pavel fiind steaua, şi el a fost primul la epoca Bisericii. Nemulţumirea lui Dumnezeu era „Fapte fără dragoste.” Răsplata era Pomul Vieţii.

Epoca Bisericii a doua era de la 170 la 312, Irineus fiind mesagerul zilei. Şi nemulţumirea era o persecuţie... erau necazurile şi o biserică prigonită. Răsplata: cununa vieţii.

Epoca Bisericii a treia era Pergam, sfântul Martin fiind mesagerul la acea biserică. Epoca bisericii era de la 312 la 606. Nemulţumirea fiind învăţătura falsă. Satan aşezându-şi temelia domniei papale, căsătoria cu biserica şi statul împreună. Răsplata era mana ascunsă şi o piatră albă.

Şi epoca Bisericii a patra era Tiatira, Columba fiind îngerul la acea epocă a bisericii, mesagerul de la 606 la 1520. Şi epoca Bisericii era seducţia papală, Epocile Întunecoase. (Ştiţi voi, seara trecută, în Epocile Întunecoase…) Şi răsplata era puterea de a stăpâni peste naţiuni, şi Luceafărul de Dimineaţă îngerului.

18 Acum, în seara aceasta, noi începem la epoca a cincea a bisericii, care este epoca Bisericii din Sardes, S-a-r-d-e-s, Sardes. Şi mesagerul la această epocă a bisericii era Martin Luther, care devenise mai mult familiar şcolarilor Biblici sau învăţătorilor, sau laicilor, mai degrabă, astăzi. Şi Epoca Bisericii a început în 1520 şi a sfârşit-o în 1750. De la 1520 la 1750, şi ea este epoca aceea pe care noi o numim epoca Reformei. Şi nemulţumirea era folosirea propriului lor nume. Şi răsplata pentru rămăşiţa cea mică care a rămas era să umble înaintea Lui în haină albă, şi numele lor în Cartea Vieţii Mielului. Fie ca Domnul să ne binecuvânteze aşa cum noi o luăm asupra noastră acum.

Acum noi începem de la versetul 1 din capitolul al 3-lea, al acestei epoci a bisericii, Mesajul către Sardes, perioada Reformei, o micuţă rămăşiţă credincioasă, dar aproape stinsă.

19 Acum, către unii din noii veniţi, aş putea să spun despre aceasta aici, aşa ca voi să nu fiţi în urma acesteia… Aceasta-i mai degrabă imatur, şi într-un fel noi urmează să venim acolo unde noi putem aranja mesajele noastre... le întocmesc; vin înăuntru după-amiază şi le stabilesc; poate o fac duminică. Acum, fiecare din acestea reprezintă epoca Bisericii: unu, doi, trei, patru, cinci, şase, şapte. Aceasta începe cu Filadelfia…

Şi aceasta sus aici reprezenta puterea Cincizecimii, sau o biserică ce a fost la Cincizecime. Aceasta era pe deplin o biserică mare la început, dar ei au început cu un duh denominaţional venind printre ei, începând să denomineze Biserica, ce a fost numită, faptele Nicolaiţilor. Mă puteţi auzi în spate? Da? Bine. Faptele Nicolaiţilor. Acum, ea nu era o învăţătură încă. Şi atunci noi am luat cuvântul şi l-am împărţit, ce erau 'faptele', ce erau 'nicolaiţii.' Acela este un nume străin pentru noi: „nicolaiţi,” astfel am luat greaca şi l-am împărţit. Şi „Nico” înseamnă „a birui, sau a învinge, sau a răsturna ceva.” Nico-laiţii: „laiţii,” este Biserica „laicii.” Nicolaiţii o faptă care încerca să răstoarne laicii şi să pună toate binecuvântările… Şi singurul care citea Biblia, singurul în măsură să dea interpretarea ar fi episcopul sau ceva persoană conducătoare a bisericii.

20 Apoi noi aflăm în a doua epocă a Bisericii că ea a început să forţeze drumul în interior. Aceasta este încă Cincizecimea, şi aceasta este denominaţiunea.

Acum, în a treia epocă a Bisericii, Pergam, Cincizecimea este aproape stinsă. Dar doctrina denominaţiunii, ea devenise dintr-o faptă aici, tot drumul la o învăţătură aici. Atunci ei într-adevăr s-au căsătorit chiar aici. Ei s-au căsătorit… Acest grup aici care a biruit grupurile penticostale… [Fratele Branham arată la tablă.]

Acum, felul în care zic aceea, fraţilor, aceea este realitatea corectă. Aceea-i conform cu scrierile sacre ale istoriei, cărţile despre „Consiliul de la Niceea,” „Cartea Martirilor” lui Fox, şi toate acele scrieri antice măreţe. Eu am unele din cele mai vechi manuscrise care există. Eu zic aceasta nu cu… Nu spun aceea acum, penticostal. Aceea nu înseamnă… Când zic penticostal, aceea nu înseamnă această organizaţie a zilei în

care noi trăim. Aceea-i tot aşa de vinovată ca şi restul din ele. Dar eu vreau să zic penticostali adevăraţi, Duhul real al lui Dumnezeu cu învăţătura originală, cu binecuvântările originale, cu numele original, cu totul exact în felul cum ea a fost la început, aşa cum s-a dus prin Biblie.

21 Acum, când venim la epoca aceasta, vedeţi cât de departe s-a ridicat Cincizecimea? Puteţi voi s-o vedeţi în spate bine? Puteţi voi să înţelegeţi afară în spate acolo? Bine. Acum, aici vine epoca măreaţă de aseară la care noi suntem aici, Constantin, Constantin, C-o-n-s, îl voi numi eu. El, fiind un păgân, a cerut acestor creştini aici (aceia care au avut învăţătura Nicolaiţilor) că dacă ei se vor ruga ca el să câştige o bătălie anume, păi, el va deveni un creştin. În timpul acela, când era la bătălie, el a visat un vis că el trebuia… Alături de o cruce albă care era înaintea lui, el a zis: „Tu câştigi prin aceasta.” Şi este corect. Atunci el a trezit armata lui şi a vopsit pe scuturile lor o cruce albă, şi acela a fost locul de naştere, începutul ordinului catolic numit: „Noaptea lui Columbus.”

22 Acum, acum Constantin, acolo este… Voi nu puteţi aduce o dovadă din istorii despre convertirea lui. El nu era nimic decât un politician necinstit. El a avut în mintea lui ideea de a-şi uni împărăţia şi pentru a o face mai puternică. Astfel fiind el însuşi un păgân, s-a închinat la idoli. Apoi a văzut că învăţătura nicolaiţilor s-a strâns aproape la un loc, aşa că el a folosit aceeaşi strategie pe care noi am aflat-o seara trecută.

Şi Isus a prevăzut-o cu 304 ani înainte ca ea să se împlinească, că el va învăţa învăţătura lui Balaam, cum că Balaam a înşelat pe copiii lui Israel, i-a făcut să preacurvească, şi a mâncat lucruri oferite idolilor. Acum, noi ştim că mâncarea acelor lucruri oferite idolilor era într-adevăr închinare. Mergând înăuntru, s-au aruncat înaintea idolului; punând idoli înapoi în Biserica creştină; exact cum Balaam a făcut în urmă acolo, care a făcut pe Israel să preacurvească ca să meargă la această sărbătoare măreaţă a idolului.

23 Păi, Constantin a făcut acelaşi lucru cu strategia lui, şi a făcut o biserică. El a avut o mulţime la Consiliul de la Niceea, şi apoi ei… El a construit o mulţime de clădiri măreţe, pe care le-a avut, şi el sa convertit în aceste biserici. Şi apoi a construit un altar mare de marmură, l-a decorat cu aur şi pietre preţioase. Deasupra acolo el a pus un tron, şi a făcut un om conducătorul ca… El s-a numit atunci un episcop, şi l-a pus pe tronul acela. Bonifacius al III-lea s-a întronat. Nu numai că a făcut-o, el a umblat cu haine aşa cum fermierii le-au făcut, şi i-au confecţionat o robă mare frumoasă, şi l-au echipat ca pe un dumnezeu şi l-au ridicat acolo şi l-au numit Vicarul. Vicar, sau „Vicarus Filii Dei,” care înseamnă: „în locul Fiului lui Dumnezeu.”

24 Acum, aici este către cel ce are înţelepciune. Subliniaţi această titulatură: VICARUS FILII DEI. Apoi, după ce o subliniaţi şi adăugaţi numeralele, aveţi exact ceea ce Dumnezeu a zis că era semnul fiarei, şase sute şaizeci şi şase. Vedeţi, Vicarus Filii… Acum, eu am fost în Roma, am fost în Vatican. Şi coroana triplă: jurisdicţia iadului, cerului şi purgatoriului… Vedeţi? Am văzut coroana, am văzut vesta, am văzut chiar acolo…

De fapt, într-o joi după-amiază, la ora trei a trebuit să mă întâlnesc cu ultimul papă care era acolo. Baron Von Blomberg a… Şi a zis: „Acum, când tu mergi, Frate Branham, primul lucru ce trebuie să-l faci este să te închini pe piciorul tău drept şi să săruţi acel inel.”

Eu am zis: „Aceea-i pe din afară. Aceea-i pe din afară. Doar uit-o.” Am zis: „Eu nu am nimic împotriva omului, el...” Dar am zis: „Există un lucru, eu îi voi accepta unui om titlul lui. Dacă este ,Reverend,' este în ordine. Un ,episcop, bătrân, doctor,' orice, eu aş fi bucuros să salut pe orice om. Dar eu datorez închinarea mea numai unui singur Om, acesta-i Isus Cristos. Este singurul Om înaintea căruia eu mă aplec.” I-am zis: „Doar uit-o. Doar anuleaz-o. Eu nu voi face aşa ceva.”

După venirea mea acasă, eu am aflat că acolo a fost un alt mare american care a făcut-o, de asemenea. Teddy Roosevelt. El a refuzat s-o facă din cauza… Vă amintiţi aceea în istorie? Cel care a refuzat să-l vadă pe papa, deoarece el trebuia să-i sărute inelul. Ei o au cu privire la un deget mare de la picior de asemenea, ştiţi voi. Oh, nu. Nu. Aceea-i pe din afară.

25 Oricum, în… Acum, aşa cum Balaam… Apoi noi am constatat aseară, iarăşi… Acum, prima aici, înainte ca noi să o lăsăm deoparte aici, ei au unit biserica aceasta şi s-a

căsătorit, au adus câteva idei păgâne, idoli păgâni care erau în biserică. Zeul Jupiter, zeul soarelui, zeiţa lui Marte, zeiţa lui Venus şi toţi idolii zeilor, şi el i-a luat afară din bisericile păgâne; şi l-au aşezat sus pe Pavel, Petru, fecioara Maria, toţi aceştia, şi a zis: „Aici este vicarul vostru, deoarece Isus i-a zis lui Petru, 'Eu îţi dau cheile,' şi el este un succesor apostolic.” Aceea încă este învăţătura catolică până în ziua aceasta. Şi ei au ridicat idolii. Şi ce au făcut ei? Au adus închinarea la idoli în creştinism, creştinătatea aşa numită; nu creştinătatea adevărată, deoarece micii penticostali…

26 Acum amintiţi-vă, eu nu… Eu nu am zis, baptişti, metodişti, presbiterieni. Ei sunt în toate. Dar adevăratul punct original al lui Dumnezeu de plecare era Cincizecimea; ERA, ESTE, VA FI. Întotdeauna. De acolo a început Biserica, chiar atunci cu puterea Rusaliilor.

Acum, voi ziceţi: „Este asta corect, Frate Branham?” Eu vă cer ca să vă luaţi istoriile şi să priviţi jos prin cursul timpului până aici, şi să aflaţi dacă fiecare din cei reali, copiii adevăraţi ai lui Dumnezeu, nu au ţinut la binecuvântările Cincizecimii. Ei au vorbit în limbi, au interpretat limbile, au avut semne şi minuni, au botezat în Numele lui Isus Cristos. Tot ceea ce apostolii au făcut, ei au făcut de asemenea, drept în jos acolo. Acela-i motivul de acolo, citind istoria, că am luat pe Pavel şi Irineus, şi în jos până la sfântul Martin, Columba; fiecare din aceşti bărbaţi, drept în jos la epoca aceasta aici, au avut semne şi minuni.

27 În ordine. El a zis că microfonul are o mică… Este asta mai bine? Bine. Nu, ei şi-au scuturat capul lor; ei nu pot să audă deloc acum, Bill. În ordine. Puteţi voi… Este aceasta… Acum, mă puteţi voi auzi acum? Acum, cum îi cu acesta? Este aceea… Fiecare zice: „Îi bine Bone.” Acela-i un semn împotriva ta. În ordine, bine.

28 Acum, în această epocă aici, când el a ridicat acest lucru măreţ, şi l-a aşezat pe acest om ca un episcop universal peste toate bisericile, le-a dat o mulţime de bani şi aşa mai departe, şi le-a promis şi a unit Biserica şi statul împreună şi a lăsat Biserica să controleze statul. L-a făcut un om mare… Astfel acolo este exact… Ce Constantin a făcut este tocmai acelaşi lucru pe care noi îl găsim acolo în cealaltă biserică, ceea ce Dumnezeu a zis; că în zilele lui Ilie, aceia au suferit că acea femeie Izabelă o să seducă copiii Lui; ceea ce a avut loc în epoca întunecoasă. Şi priviţi aici unde este acum Cincizecimea. Vai, vai, doar au stins-o. Şi pentru aproape o mie de ani, ea… Cam din '505 până la 1500, corect, aceea-i de la 606 până la '530 - '520 sunt numere exacte, chiar în mia de ani. Ei vor… prigoniri sângeroase… Citiţi istoria.

29 Acum, un catolic vă va spune că ei au fost Biserica creştină. Ei au fost biserica denominaţională creştină. Dar cei adevăraţi de la Cincizecime au fost scoşi afară şi omorâţi, şi trimişi la moarte de către papi şi episcopi.

Acum, într-o zi aceea mă va costa viaţa (Vedeţi?) ca să spun aceea. Dar acela-i un lucru sigur; eu ştiu în ce fel sunt condus, şi că eu sunt… Vedeţi? Doar continuă să picure în sânge. Dar s-a ajuns la ceasul acum în care voi vedeţi conform cu ceea ce se desfăşoară în naţiune, că nu va mai fi mult. Niciodată să nu daţi înapoi de la aceea. Acesta-i adevărul. Staţi drept cu acesta. Amestecaţi sângele vostru cu al lor în ziua aceea.

30 Acum, de aici priviţi ce se întâmplă. De aici a pătruns învăţătura Izabelei. Izabela era o femeie, o păgână care… Ahab a făcut acelaşi lucru pe care Constantin l-a făcut, s-a căsătorit cu femeia aceasta pentru ca să-şi întărească împărăţia lui, şi a adus idolatria în Israel, întocmai precum Constantin a făcut-o cu mult timp în urmă. Astfel, Cincizecimea s-a stins aproape complet.

Acum, Dumnezeu a ridicat pe Martin Luther. Eu vreau ca voi să observaţi cum ea se sfârşeşte aici, şi aproape se şterge complet, atunci începea aici deschis, şi vine jos până aici. Şi eu într-un fel am marcat peste aceea deoarece aceasta este o lecţie mare pentru duminică seara, dacă Domnul vrea.

31 Acum, acum, eu cred că noi am ajuns, într-un fel. Acum chiar de aici începe epoca întunecoasă, chiar aici, de la 1520 - de la 606 până la 1520. Chiar aici. Eu o voi aşeza aici aşa ca voi… De la 606 până la 1520, aceea este epoca întunecoasă, această Biserică chiar aici, Epocile Întunecoase. Acum biserica la care ajungem este Biserica lutherană.

Acum, aproape fiecare din urmă aici, acei oameni au murit afară în… Şi acei bărbaţi ca Irineus, Martin şi Columba, şi ei au murit. Şi acum, luaţi pe cineva pe care voi vreţi, cercetaţi în urmă în oricare istorie pe care voi vreţi, dacă ea este o istorie autentică, şi

când ei vă spun că sfântul Patrick a fost un catolic, ei nu ştiu despre ce vorbesc. Sfântul Patrick a protestat împotriva Bisericii catolice şi niciodată nu s-a dus la Roma, şi a refuzat ferm doctrina lor. Este corect. Mergeţi în Anglia, sau Irlanda de Nord de azi şi veţi vedea acelaşi lucru. Sfântul Patrick a fost un om a lui Dumnezeu. Dar sfântul Patrick, când ea zice acolo că el a izgonit toţi şerpii din Irlanda, aceea este o legendă.

32 Câţi din voi aţi citit sau aţi auzit vreodată de William Tell ţintind un măr de pe capul băiatului său? Aceea este o legendă catolică. Niciodată nu a fost aşa, nici un cuvânt din ea. Eu am fost chiar acolo unde s-a pretins că s-a întâmplat aceasta. Este scris acolo, în Elveţia, o legendă, dar nu este aşa. Billy şi cu mine şedeam chiar acolo pe partea lacului Lucerne unde el a făcut lucrurile. Şi el a împuşcat un om; aceea nu este împuşcătura unui măr de pe capul băiatului lui. Aceea-i doar o legendă, superstiţii, şi lucruri. Aceasta niciodată nu a fost aşa. Ei nu au document despre asta acolo unde s-a întâmplat aceasta, sau ceva, cum că ei au făcut-o. Şi ea într-adevăr este literă cu literă acolo afară, şi a spus ce era aceasta. Acum, dar în aceasta, şi nu există istorie actuală care să spună că el a făcut-o.

33 Astfel acum aici, în epoca bisericii, aici este unde aceea aproape s-a stins, s-a dus complet afară din existenţă. Acum, în această ultimă epocă vine epoca Reformei. Acum, aceste lucruri sunt aici, după mii de ani de întunecime şi întuneric şi moarte, şi aşa mai departe, în felul acela, Biserica într-un fel pierduse vederea lui Irineus. El era un mare bărbat, un bărbat evlavios. Tot aşa au fost sute din aceşti sfinţi preţioşi care şi-au dat sângele lor, doar aşa de liberi, stând în arena aceea, aşa cum ei puteau (Vedeţi?) pentru cauza lui Cristos, pentru botezul în Numele lui Cristos, pentru vorbirea în limbi, învierea lui Isus Cristos, trăind în viaţa şi prezenţa Lui Divină acolo, în timp ce oamenii care şi-au zis creştini i-au prigonit. Este corect. Aceea-i exact.

34 Oh, aceasta este o legiune demonizată meritând iadul, nu ştiu ce. A venit sus în felul acela, şi s-a format, şi s-a chemat… „S-a numit o proorociţă," o interpretă divină a Cuvântului. Nimeni nu o cunoaşte decât ei. „Se numise…" dar ea este o mincinoasă. Vedeţi? Dar în acelaşi timp, şi-a avut îngerul Lui cu adevărul. Adevărul întotdeauna va veni la acesta (Vedeţi?), întotdeauna merge înapoi la original, deoarece Dumnezeu niciodată nu se abate de la original.

Acum, şi noi am aflat de asemenea seara trecută înainte ca să părăsim aceasta, astfel aceasta să fie stabilită în inima voastră. Nu numai că a făcut… În simbol, Izabela, ea a avut o fiică. Vă amintiţi aceea? În Apocalipsa 13, a zis că această biserică lepădată, Roma, a avut fiice. Ea era mama curvelor. Este adevărat? Izabela a avut o fiică, şi ce a făcut Izabela cu fiica ei? Vedeţi toate aceste lucruri, tipuri şi umbre? Izabela văzuse că fiica ei s-a căsătorit cu Ioram, care era fiul lui Iosafat din Iudea.

35 Israel a fost împărţit în timpul acela, în felul acela. Aici este Ierusalim aici, şi aici este Iudea aici. Ei bine, Ahab era aici, şi Ioram era aici. În ordine. Izabela a biruit aceasta, tot Israelul a luat idoli. (Toţi, numai Ilie şi acel grup mic credincios…) În ordine. Acum, acolo în această parte era Ioram peste Iuda. Şi când ea a avut un copil prin Ahab, ea şi-a luat fata aceasta şi a căsătorit-o cu fiul lui Ioram... sau fiul lui Iosafat, care era Ioram, şi a adus idolatria în Iuda şi au aşezat altare păgâne în Ierusalim.

Aceea-i exact ceea ce Biserica catolică a făcut. Ea a ridicat doctrina denominaţiunii ei, şi aşa mai departe, şi a îndepărtat Duhul Sfânt din biserică jos aici cu fiica ei (Lutherană, metodistă, baptistă, penticostală, şi aşa mai departe). Aceea-i exact ce ea a făcut. Biblia a zis că ea este o mamă a curvelor.

Acum, voi doar căutaţi prin Scripturi. Dacă voi vedeţi altfel orice altceva, diferit de Scriptură, şi istoria se potriveşte exact cu aceleaşi semne, voi veniţi la mine ca un domn. Vedeţi? Este corect. Aceasta nu este acolo.

36 Denominaţiunile acestea sunt cele mai otrăvitoare lucruri pe care noi le-am avut vreodată în protestantism, încercând să facă pe om să guverneze biserica, un alt chip ca acel unul care şedea pe tron. Episcopul conducător, supraveghetorul general de la penticostali: „Păi, acum, lăsaţi-mă să văd, care este doctrina lui? Oh, el botează în Numele lui Isus? El nu poate veni aici. Nu, domnule, frate. Voi respingeţi-l." Şi aceea este respinsă de asemenea. „Eu vă voi da ca să înţelegeţi, nici unul din voi să nu se ducă la acea adunare acolo. Respingeţi-o. Nu contează cât de bolnavi sunteţi, staţi departe. Nu contează ce face Dumnezeu, dacă tu nu priveşti prin ochelarii noştri, păi, tu nu vezi deloc." Un chip la fiară, şi chipul a avut viaţă să vorbească. Asta-i exact corect. Dacă tu

nu crezi că el poate vorbi, doar puneţi-l odată de-a latul puţin. Voi sigur aţi ajuns în necaz.

37 Eu îmi amintesc în Tulsa, Oklahoma, eu eram… Oh, eram într-o încurcătură teribilă acolo. Acele denominaţiuni m-au învârtit în jur acolo, şi eu şedeam în clădire într-o zi, şi am avut o vedenie. Am văzut un micuţ motănaş drăguţ, bătrân, şi el şedea pe o pernă de mătase. Şi el era cel mai tuns flăcău. Şi eu am păşit acolo. (Şi îmi era frică de o pisică.) Şi eu m-am dus acolo şi am început să-l netezesc şi el făcea „Sfâr, sfâr." Voi ştiţi cum fac ei, acel zgomot amuzant, ştiţi voi. Şi eu îl netezam, am zis: „Motănaş drăguţ." Şi el a zis: „Sfâr," doar aşa de frumos, ştiţi voi.

Şi eu am privit acolo lângă perna lui. Zicea: „Motan penticostal." Păi, m-am gândit: „Acum, nu este asta ciudat?" Şi am zis: „Aceasta trebuie să fie o vedenie."

Şi Ceva a zis:„Atâta vreme cât tu îi mângâi blana în felul acela, e bine. Dar dacă tuvrei să vezi din ce este el făcut, mângâie-i blana invers." Astfel, când am mângâit blana lui în spate,acei ochi gri au ieşit în afară şi el era ca un monstru stând acolo şiscuipându-mă cât a putut de tare. Vedeţi? Doar mângâiaţi blana lui în spate puţin. Spuneţi-ică botezul lui de Tată, Fiu şi Duh Sfânt este de la diavolul şi Bisericacatolică, priviţi ce se întâmplă cu el.Blana i se ridică.

Eu am venit jos, am zis Fratelui Gene şi la ei jos în… Oh, Fratelui Leo şi lor, am spus: „Eu sigur am avut o vedenie reală despre denominaţiunea penticostală."

38 Acum, al 3-lea capitol, întâi… Sardes înseamnă o biserică moartă. Ea este moartă deoarece ea a fost omorâtă în timpul acela. Doar o mică pată de viaţă, noi vom afla în câteva minute ce era ea, doar imediat. Epoca Sardes a fost de la 1520 până la 1750. Şi steaua sau îngerul… Steaua care era în mâna Lui, care era îngerul sau mesagerul la acea epocă a Bisericii… Este clar înţeleasă că steaua era un înger, şi un înger este un mesager la epoca aceea? [Adunarea răspunde: „Amin."] În ordine. Bine.

39 Acum, noi am terminat cu Consiliul de la Niceea. Ea a murit în urmă acolo şi totul a venit în putere şi slavă, biserica şi statul s-au unit. Şi îşi poate aminti cineva ce a zis lecţia de seara trecută, ce au crezut mulţi din acei oameni? Mileniul era în desfăşurare. Aducând mileniul înăuntru fără venirea lui Cristos. Vedeţi? Venirea lui Cristos se varsă în Mileniu, primul lucru. Şi în zilele acelea ei au… Dacă voi luaţi istoria voi aflaţi că ei au Isuşi falşi care se ridică, şi orice altceva. Vedeţi? Şi ei chiar cred că papa era Isus, numindu-l un vicar, 'în locul Fiului lui Dumnezeu.' Da, asemănător unui dumnezeu mare, sfânt, şedea acolo.

40 Lăsaţi-mă să vă spun ceva. Biblia spune că atunci când vine Isus… Înainte ca El să vină, acolo se vor ridica profeţi falşi, şi că acolo se vor ridica Isuşi falşi. Este corect. „Iată aici…" Doar lăsaţi-mă să las aceasta în inima voastră. Acolo niciodată nu va fi un Isus care să-şi pună un picior pe acest pământ până ce Biserica este răpită şi dusă. Acum, doar purtaţi aceea în minte, deoarece acolo se vor ridica Cristoşi falşi. Dar Isus nu va fi aici pe pământ, căci Trâmbiţa sună, şi El niciodată nu vine; noi Îl întâlnim în văzduh (Biserica este plecată deja). Şi atunci când Isus apare, aceasta va fi întoarcerea înapoi. Neamurile merg să-L întâlnească în văzduh. Este aceea Scriptura? Vedeţi? Ei merg să-L întâlnească în văzduh, şi atunci noi mergem sus. Şi Isus niciodată nu-şi pune piciorul pe pământ până ce Biserica a fost răpită şi luată Acasă şi Cina de Nuntă s-a sfârşit. Apoi El se întoarce înapoi după rămăşiţa iudaică.

41 Deci acum, Consiliul de la Niceea s-a sfârşit, Biserica fiind sub domnia papală pentru aproape o mie de ani. Ei au omorât pe toţi care nu au fost de acord cu ei. Este corect. Deci ori împărtăşeai doctrina lor, ori erai omorât, aşa cum Izabela a făcut cu Israel.

Duhul Sfânt i-a părăsit în întregime, şi totuşi foarte puţini au rămas în această epocă, aşa ca Ilie şi rămăşiţa lui Israel care nu şi-au aplecat genunchii înaintea lui Baal. Dacă v-ar place să vă citesc de acolo, aceea-i în I Regi, capitolul al 19-lea şi al 18-lea verset, când Ilie stătea înapoi în peştera aceea. Şi a zis: „Doamne, ei au ucis pe toţi profeţii noştrii. Ei au făcut orice şi eu sunt singur. Şi eu sunt singurul care a scăpat." Dar Dumnezeu i-a spus că El are mai multe sute care încă nu şi-au aplecat genunchiul lor înaintea lui Baal, cu laicii de acolo afară.

42 Şi tot aşa, Sardes, acum noi începem. Tocmai cuvântul „Sardes" versetul 1, cuvântul „Sardes" în termenii englezi înseamnă, dacă voi vreţi să o cercetaţi, înseamnă:

„cei scăpaţi.” Adevăratul cuvânt Sardes înseamnă „cei scăpaţi.” Aceea-i ce înseamnă „Sardes” (În ordine.): „cei scăpaţi.” - acum, vedeţi şi „cei scăpaţi.”

Acum noi urmează să începem cu prima. Noi o vom numi epoca Reformei. Ea era reprezentată de cei ieşiţi care s-au îndepărtat şi au scăpat de catolicism.

43 Acum să luăm versetul 1:

> *…către îngerul bisericii din Sardes scrie-i; Aceste lucruri le zice Cel ce are… şapte Duhuri ale lui Dumnezeu, şi şapte stele; Eu ştiu faptele tale că tu ai un nume că trăieşti, şi eşti mort.*

Acum salutul. Acum, cele şapte Duhuri sunt… Cele şapte Duhuri şi cele şapte stele. Duhurile erau îngerii care au mers la stele, care au fost mesagerii. Şapte Duhuri. Şapte perioade diferite în care Duhul Sfânt va unge un mesager, care era o stea în ziua lui. Un Duh este Etern. Şi steaua era făcută pentru un scop, ca să reflecte Lumina în întunerecul acestor Epoci ale Bisericilor, unde lămpile şi stelele au fost reprezentate. Îngerul, Duhul era singurul care a mers la stea şi a reflectat Lumina Duhului Sfânt prin steaua aceasta în acea epocă a bisericii care… Poate vă întrebaţi cine sunt cele şapte Duhuri. Aceştia sunt cei şapte mesageri ale celor Şapte Epoci ale Bisericii. Înţelegeţi? Acum, şi de fiecare dată în care steaua a venit pe scenă, Duhul Sfânt venea jos şi ungea acea stea, şi o ţinea chiar exact precum era cea dintâi.

44 Acum, lăsaţi-mă să vă confirm aceea. Pavel a zis… Dacă voi vreţi să ştiţi ce fel de stea era el… Deoarece, amintiţi-vă, Satan este o stea, de asemenea, luceafăr de dimineaţă. Acum observaţi, Pavel a zis… Voi credeţi că el era steaua la Biserica Efes? [Adunarea răspunde: „Amin.”] El a zis, acum, dacă voi vreţi să ştiţi dacă aceasta este adevărat sau nu, în Galateni 1:8, Pavel a zis că după ce timpul va veni, şi lupii răpitori şi aşa mai departe, el a zis: „Dacă un înger vine din cer şi învaţă orice altă Evanghelie…” Acum el a ştiut că acest om care arăta ca un înger venea, un mare vicar. El a zis: „Nu contează cine este el, dacă vreun înger, sau oricine vine şi învaţă orice alt lucru decât această Evanghelie pe care noi v-am învăţat, să fie blestemat.” Este asta corect?

45 Pavel a fost unul care i-a silit să fie botezaţi dacă ei nu au fost botezaţi în Numele lui Isus Cristos. Veniţi şi fiţi botezaţi încă o dată pentru a primi Duhul Sfânt, Fapte 19:5. El a fost de asemenea singurul care şi-a pus mâinile peste oameni, şi daruri, a aşezat Biserica în rânduială, cu lucrări de minuni, vindecare Divină, daruri în limbi, interpretare a limbilor. Este asta corect? I Corinteni 12, vedeţi ce a zis Pavel. I Corinteni 12, şi voi le veţi găsi. El a aşezat în biserică… Dumnezeu a aşezat acele daruri măreţe; şi Pavel le-a pus în rânduială, şi le-a aşezat în rânduială aşa ca ele să poată lucra spre slava lui Dumnezeu. Pavel a zis aceea. Apoi, dacă vreun om, nu contează la ce denominaţiune aparţine, care încearcă să spună că zilele vorbirii în limbi, interpretării de limbi, vindecării Divine, şi a minunilor, şi mărturia Duhului Sfânt ca botezul… Să fie blestemat! Căci acelaşi Duh care era peste Pavel va fi acelaşi Duh care a fost trimis la următoarea epocă a bisericii, acelaşi la următoarea epocă, şi acelaşi în jos până la sfârşitul Epocilor Bisericilor. Acelaşi Duh Sfânt, Duhul Sfânt. Voi credeţi aceea? [Adunarea răspunde: „Amin.”]

46 Dacă voi o observaţi, ea este scrisă aici. Scriitorul a ştiut. Priviţi, Cele Şapte Duhuri. Priviţi litera mare 'D', Duhul Sfânt. Numai unul din ei. Acelaşi Duh Sfânt venind de şapte ori la cele Şapte Epoci ale Bisericii, toate purtând aceeaşi lumină. Aţi înţeles-o acum? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Şapte Epoci ale Bisericii, acest Duh va purta de şapte ori acelaşi Mesaj, care a pronunţat un blestem către oricine care îl va schimba.

Acum, vedeţi dacă aceea mărturiseşte cu descoperirea întregului lucru. El a zis: „Oricine va scoate sau va adăuga, la fel i se va scoate partea lui din Cartea Vieţii.” Acela-i întregul lucru peste care s-a acoperit atunci. Astfel nu există nici un loc pentru voi ca să săriţi sau să constrângeţi orice alt loc (Vedeţi?), deoarece aceea aşa rămâne. Aceea-i ce Dumnezeu a zis, aceea-i ce Duhul a zis, şi aceea-i ceea ce Bisericile au zis. Acum, dacă voi încercaţi să forţaţi în orice alt fel o învăţătură decât ceea ce Pavel a învăţat, este greşit. Biblia este corectă. Isus a zis: „Eu voi lua partea lui din Cartea Vieţii.”

Acum, voi ziceţi: „Care parte din Cartea Vieţii?”

47 Există mulţi oameni care îşi au numele lor în Cartea Vieţii care siguri vor cădea. Voi ştiţi aceea, nu? Vă amintiţi învăţătura aceea de seara trecută? Aţi înţeles-o voi? Lăsaţi-

mă să parcurg aceea. Încă nu sună bine totuşi. Nu simţiţi corect, vedeţi?

Iuda Iscarioteanul era fiul lui Satan. El era un drac manifestat în carne. Biblia a zis: „El s-a născut fiul pierzării."

Priviţi aceasta doar un minut. [Fratele Branham scrie pe tablă] Acum, acesta era Isus. Aici era tâlharul la dreapta Lui, aici era unul la stânga Lui. Acum, când… Isus era Fiul lui Dumnezeu. Este asta corect? Acum unii oameni văd doar trei cruci, dar acolo au fost patru. Patru cruci. Acum, ce este o cruce? Este un pom. Este asta corect? Biblia a zis: „Blestemat este cel ce atârnă de un pom." El s-a făcut un blestem pentru noi, El atârna de un pom. El trebuie că a fost tăiat, dar el era un pom. Este asta corect? În ordine. Jos aici, la poalele dealului a stat un altul. Iuda, el însuşi s-a spânzurat de un pom de smochin. Este asta corect?

Priviţi. Aici este Fiul lui Dumnezeu, a venit din cer întorcându-se înapoi la cer, luând cu El păcătoşii pocăiţi. Acesta este un fiu al pierzării, venit din iad, întorcându-se înapoi în iad, luând cu el („Dacă tu ai fi.") păcătosul nepocăit (Vedeţi?) păcătosul nepocăit. „Dacă Tu ai fi Fiul lui Dumnezeu, salvează-Te şi salvează-ne şi pe noi."

Acest unul a zis: „Noi am… (predicând, acel predicator al Evangheliei) Noi merităm ceea ce ni se cuvine, dar omul acesta nu a făcut nimic. Doamne, adu-Ţi aminte de mine când vii în Împărăţia Ta." Cine era acela?

48 Puţin din seara trecută, sau de alaltăieri… Acesta este Abelul lui Dumnezeu; aici este Cainul diavolului. Aşa cum Cain a ucis pe Abel pe altar, Iuda a ucis pe Isus pe altar. Este corect. Fumul doar se ridica acolo în urmă în Eden şi se stabilise jos chiar aici din nou. Este corect.

Oh, aceasta-i glorios, acel drum vechi, acel drum vechi însângerat. Doar plin de slavă!

Acum, acum, noi aflăm aici (scuzaţi-mă) că Biserica aceasta din Sardes, către îngerul … El a zis: „Cele şapte Duhuri… Cel ce are cele şapte Duhuri."

49 *… către îngerul bisericii din Sardes scrie-i, Aceste lucruri le zice Cel ce are cele şapte Duhuri ale lui Dumnezeu…*

Şi acum câţi ştiu că Dumnezeu este un Duh? Sigur. Dumnezeu, Duhul Sfânt. Dumnezeu, Tată, Duhul Sfânt, toţi aceeaşi Persoană, deoarece Maria a fost zămislită de Duhul Sfânt. Acum, dar Dumnezeu a folosit acest Duh Sfânt în şapte lumini evanghelistice diferite pentru Biserică, Şapte Epoci ale Bisericii. Aţi înţeles-o? [Adunarea răspunde: „Amin."] Şapte Epoci al Bisericii.

Acum, voi ziceţi: „Dumnezeu nu face aceea." Oh, da, fraţilor.

Priviţi, El a folosit duhul lui Ilie. Şi când Elisei a mers… Ilie s-a îndepărtat, Elisei a primit o măsură îndoită din duhul lui. Şi când Elisei s-a îmbolnăvit şi a murit, atunci el a venit înapoi la Ioan Botezătorul. Acelaşi lucru. L-a făcut să acţioneze chiar la fel ca şi Ilie, trăind în pustie, şi aşa mai departe. Este asta corect? Şi a prezis să vină înapoi în zilele din urmă. Vedeţi? Dumnezeu foloseşte duhul drept în jos.

50 Şi Isus a fost uns cu Duhul Sfânt, s-a dus în jos făcând bine. Este asta corect? Şi acelaşi Duh Sfânt care era peste Isus, a venit drept înapoi peste Biserică în ziua Cincizecimii. Vine drept înapoi la următoarea epocă, la epoca următoare, la epoca următoare. Şi ce este asta? Acelaşi şi Unul Însuşi Duh Sfânt. Oh, nu o vedeţi voi? Dumnezeu deasupra noastră în Tatăl, Dumnezeu cu noi, în Fiul, Dumnezeu în noi, în Duhul Sfânt. Acestea sunt trei slujbe şi nu trei dumnezei. Înţelegeţi? Acele trei titluri Tată, Fiu, şi Duh Sfânt, aparţine unui Nume: Isus Cristos. În ordine.

51 Acum, priviţi aşa cum continuăm. „Cele şapte Duhuri," zice că El ţinea aceea… Cu alte cuvinte: „ţine mesagerii Lui," mesageri care vor fi unşi cu Duhul Sfânt, cu acelaşi Duh cu care Pavel a fost uns, cel dintâi, al doilea, al treilea, al patrulea, al cincilea, al şaselea, şi al şaptelea, toţi din ei sunt în mâna Lui dreaptă (oh,) dobândind puterea lor şi lumina lor din mâna Lui dreaptă.

Acum, El s-a înălţat la cer. Şi Filip când el era pe moarte... sau Ştefan a zis: „Eu văd cerurile deschise şi pe Isus stând la mâna dreaptă a lui Dumnezeu." Aceea nu înseamnă că Dumnezeu are o mână mare dreaptă şi El stă lângă ea ci mâna dreaptă înseamnă mâna dreaptă a puterii şi autorităţii Sale.

52 Acel trup pe care Dumnezeu l-a creat… „Nu voi suferi ca acest Sfânt al Meu să vadă putrezirea. Nici nu voi lăsa Eu sufletul Lui în iad," ci L-a înviat şi L-a aşezat în locul Duhului pe altar. Priviţi. Când ei L-au văzut şezând pe altar, şi a avut Cartea în mâna Lui… Şi nici un om pe pământ, sau sub, sau oriunde, nu era în stare, sau vrednic ca să privească Cartea. Dar un Miel, aşa cum El a fost ucis de la întemeierea lumii (la început când El s-a gândit la acel trup răscumpărat) El însuşi a venit şi a luat-o din mâna dreaptă a Aceluia care şedea pe Tron, şi a şezut jos. Acolo sunteţi voi. Acelea sunt Scripturile. Aceasta este doar minunat. Vedeţi?

53 Acum: „Cel ce biruieşte va şedea cu Mine pe Tronul Meu, după cum şi Eu am biruit şi şed jos pe Tronul Tatălui Meu." Cu alte cuvinte: „Eu am luat în trupul Meu Duhul Sfânt. Eu am biruit toate lucrurile lumii prin ispită... prin Duhul Sfânt, şi am biruit." (Şi în El locuia plinătatea Dumnezeirii trupeşti.) „Toate puterile din ceruri şi de pe pământ îmi sunt date în mâna Mea," a zis El. Toată puterea… Atunci Dumnezeu este fără putere dacă El este o altă persoană. Căci Biblia a zis că Isus după învierea Lui a zis: „Toată puterea din cer şi de pe pământ Mi-a fost dată în mâna Mea."

Şi Isus vine din ceruri cu zece mii de ori zece mii din sfinţii Lui. Şi Biblia zice că cerurile au fost goale pentru o jumătate de oră. Unde este atunci acest Ins mare, Dumnezeu. Aha-aha. Vedeţi? El este în Cristos! Sigur.

54 Şi aşa cum noi biruim prin Duhul Sfânt, aşa cum El a făcut, noi ne vom aşeza cu El aşa cum El luase Tronul pământesc al lui David, ca să şedem şi să domnim cu El, doar aşa cum El a făcut sus acolo (Amin.), cu putere şi autoritate peste tot pământul. Şi pământul geme, aşteaptă după manifestarea fiilor lui Dumnezeu ca să fie manifestaţi, fiii lui Dumnezeu. Deoarece după toate, această lume nu a fost dată ca Dumnezeu s-o controleze. Este corect. Cine este dumnezeul pământului? Omul. Acela este domeniul lui. Toate, orice de pe pământ este supus omului. El căzuse prin păcat. El vine înapoi din nou prin puterea răscumpărătoare al lui Cristos. Este corect, deoarece Pământul aparţine omului. El i-a fost dat lui şi el era cârmuitor peste orice. Şi toată natura geme, aşteaptă după acel timp când fiii lui Dumnezeu se vor manifesta din nou. Oh, vai. Manifestarea fiilor lui Dumnezeu. Acum. Noi mai bine am lăsa-o chiar acum.

55 Dar mesagerii sunt în mâna Lui dreaptă, aşteptând. Orice le va trimite El, ei vor vorbi acelaşi lucru, căci Duhul Sfânt care este în Cristos, oh, Duhul care era în Cristos… Când El a plecat, a zis: „Încă puţin şi lumea [„cosmos," cuvântul grecesc care înseamnă „ordinea lumii." Nu pământul, lumea; ordinea lumii.] nu Mă va mai vedea." Denominaţiuni, sau oricât de multe, voi nu Mă veţi mai vedea. „Totuşi voi Mă veţi vedea [Biserica, credinciosul] căci Eu… [Eu, pronume personal, este corect], Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârşitul lumii." [Fratele Branham bate de câteva ori pe tablă.] „Isus Cristos acelaşi ieri, azi, şi în veci." Voi o înţelegeţi? [Adunarea răspunde: „Amin."]

56 Atunci dacă acela era Duhul Sfânt al lui Cristos care a venit în ziua Cincizecimii, care a făcut aceste lucruri, acesta-i Duhul Sfânt al lui Cristos care a fost împins afară aici, Duhul Sfânt al lui Cristos încă menţinându-se aici, Duhul Sfânt al lui Cristos încă menţinându-se aici, pe aici jos, până la sfârşitul lumii. Acelaşi Duh Sfânt care l-a umplut pe Pavel cu Duhul Sfânt şi lucrurile pe care le-a făcut, va umplea pe acest unul Irineus, pe deplin cu Duhul Sfânt, va umplea pe Martin complet cu Duhul Sfânt, şi pe restul din ei pe deplin cu Duhul Sfânt, şi vă umple pe voi şi pe mine complet cu Duhul Sfânt. Şi acestea sunt binecuvântările de la Cincizecime de la o epocă a bisericii la cealaltă, Alfa şi Omega, Începutul şi Sfârşitul şi totul; Rădăcina şi Vlăstarul lui David, Steaua de Dimineaţă, Trandafirul din Şharon, Crinul din Vale, mult mai multe; Tată, Fiu, Duhul Sfânt; Cel care era, Care este şi va veni. Alfa, Omega; totul, totul în toate. Oh, vai. Aceea mă face să cânt o cântare:

Oh, cine ziceţi voi că SUNT EU (a zis Isus.) de unde ziceţi că am venit,

Oh, Îl cunoaşteţi voi pe Tatăl Meu, sau puteţi să spuneţi Numele Lui?

El a zis, EU SUNT Alfa şi Omega, Începutul de la Sfârşit,

EU SUNT întreaga creaţiune, şi Isus este Numele.

EU SUNT Cel care a vorbit lui Moise în rugul aprins de foc,

EU SUNT Dumnezeul lui Abraham, Luceafărul strălucitor de

dimineaţă. (Este corect.)

EU SUNT Trandafirul din Şharon, de unde zici că am venit Eu?

EU SUNT întreaga creaţiune, şi Isus este Numele.

57 Toată familia în ceruri şi pe pământ se leagă cu acel singur Nume universal, binecuvântat, umplut de Duhul Sfânt, lovit jos, numit de Duhul Sfânt, vorbit de Duhul Sfânt, născut de Duhul Sfânt. Este corect. Dumnezeu l-a dat tuturor familiilor din cer şi de pe pământ şi peste tot… la care fiecare genunchi se va pleca la Numele acela. Şi nu există nici un alt Nume dat sub cer prin care omul să fie mântuit: nu s-ar putea, poate ar trebui să fie, ci trebuie să fie salvat. Oh, îmi place aceea. Aceasta-i doar bine. În ordine.

58 În mâna Lui dreaptă. Acum, aţi aflat-o. Aceasta este o biserică cu Cincizecimea; putere, semne, minuni, fiind săvârşite de-a lungul Epocilor. Acum, noi suntem… Am parcurs în jos Epocile Întunecoase unde ea aproape a fost sufocată. Să luăm acest al 2-lea verset. Nu, eu cred că noi doar vom continua puţin cu acest verset 1 încă:

… Eu ştiu faptele tale, că tu ai un nume că trăieşti, şi eşti mort.

Întoarceţi la Biserica următoare aici. Voi aflaţi: „… şi tu nu ai negat Numele Meu.” Biserica următoare: „… nu ai negat Numele Meu.” Dar în această Biserică: „… tu ai un nume.” Priviţi aici. Biserica aceasta ţine Numele Lui. Biserica aceasta ţine Numele Lui. Biserica aceasta ţine Numele Lui. Şi această biserică a mers printr-o epocă întunecoasă, şi acolo nu s-a zis nimic despre ea. Când ei au ieşit la viaţă pe partea aceasta, întâi puţin… „Cei scăpaţi,” când Luther i-a tras afară. „Tu ai un nume că trăieşti, dar eşti mort.” Acum, ce nume au folosit ei după ce au încetat să folosească Numele lui Isus? Tată, Fiu, Duh Sfânt. Şi acolo nu este un astfel de lucru. Aceasta este o teologie moartă.

59 Spuneţi-mi, este Tată un nume? Câţi taţi sunt aici? Ridicaţi-vă mâinile voastre. Care dintre voi este numit tată? Fii? Şi uman, aceea-i ce este acesta. Numele Lui nu este Duhul Sfânt, acela-i ceea ce este El; El este Duhul Sfânt. Numele… Duhul Sfânt nu este un nume; Duhul Sfânt este un titlu; Tată, Fiu, şi Duh Sfânt.

Astfel voi vedeţi, acolo, aceasta este doar tot aşa precum calitatea de Fiu etern. Nu există un astfel de lucru ca Fiu etern. Un fiu este născut din; niciodată nu a fost etern.

60 Nu există un astfel de lucru, aşa cum am zis alaltăieri, ca un iad etern. Cum aţi ajuns vreodată la un 'iad etern?' Acolo întotdeauna era un iad atunci. Biblia a zis că acesta a fost creat pentru diavolul şi îngerii lui. Acolo întotdeauna va fi un iad… Dacă acolo va fi întotdeauna unul, acolo trebuia să fie unul de la început. Şi cine l-a folosit în urmă acolo când El a fost El, Elah, Elohim: „Cel de Sine existent,” când acolo nu era nimic altceva? Atunci iadul trebuia să fie chiar acolo cu El. Vedeţi? Iadul a fost creat pentru diavolul şi îngerii lui, şi toţi ticăloşii vor fi aruncaţi în el. Asta-i exact corect. Ei vor fi pedepsiţi poate pentru un milion de ani pentru ceea ce ei au făcut. Dar acolo va veni un timp în care ei vor avea a doua moarte. Acolo nu va rămâne nimic din ei. Tot ceea ce a avut un început are un sfârşit. Astfel când noi primim Viaţă Eternă, noi primim o parte din această lumină cosmică care a fost în urmă acolo înainte ca acolo să fie vreodată o moleculă. Lumina lui Dumnezeu vine în inimile noastre care ne luminează încât noi să putem vedea pe Isus. Biblia a zis că noi nu vedem toate lucrurile, dar noi vedem pe Isus.

61 Acum, El a zis: „Eu ştiu că… Eu sunt Acela care a trimis cele şapte stele la cele Şapte Biserici. Eu ştiu toate despre lucrările voastre şi totul despre aceasta, dar tu ai un nume că trăieşti, dar eşti mort.” Acum, amintiţi-vă, a cui epocă era aceasta? Martin Luther, epoca lutherană. Acum, ei au fost condamnaţi de la început. Ei nici măcar nu au avut un început. Ei au fost morţi de la început. Ei nici măcar nu trebuie să moară. Ei au fost morţi de la început. Vedeţi? Ei sunt pur şi simplu daţi la o parte.

62 Acum, observaţi aceasta. Acum, să citim versetul următor. Priviţi:

Veghează şi întăreşte lucrurile care rămân, care sunt gata să moară: căci Eu nu am găsit faptele tale desăvârşite înaintea lui Dumnezeu.

Acum, El vorbeşte către Luther acum. Noi toţi admitem că aceasta este epoca lutherană. Aceea era Reforma. Acum, ce a zis El? „Tu ai adus un nume fals că trăieşti, dar eşti mort.” Ce au făcut ei? Ei au pus-o drept înapoi în denominaţiune din nou. Şi oala nu poate numi cazanul negru. Nu strigaţi la catolici (Vedeţi?), deoarece voi sunteţi drept

înapoi în aceasta, folosind aceleaşi crezuri şi nume. Şi, păi, Luther a scos multe din catechismele, şi orice altceva pe care biserica le-a avut. Şi şi-au dat un nume. Vedeţi? „Tu ai un nume că trăieşti, dar tu vi din această moarte de mii de ani aici, şi tu încă posezi acel nume. Tu ai avut un Nume," vă amintiţi?

Ca să fiţi siguri că este corect, către cealaltă biserică a zis: „Tu ai ţinut Numele Meu." „Tu ai ţinut Numele Meu." În epoca aceasta ei l-au pierdut. Şi au ieşit aici, şi au zis: „Tu ai avut un alt nume, prin care trăieşti, dar eşti mort."

63 Oh, voi metodişti, baptişti, presbiteriani, lutherani, şi penticostali, pocăiţi-vă şi fiţi botezaţi în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre. Ieşiţi din acele crezuri moarte şi lucruri care aparţin de o biserică catolică, care va fi mistuită şi împreună cu ea toate fiicele ei.

Nimeni nu poate zice că Tată, Fiu, şi Duh Sfânt, acele feluri… Şi ei au numit acel lucru trinitate sfântă! Trinitate? Eu vreau ca cineva să caute chiar cuvântul „trinitate" în Biblie şi să vină să-mi spună despre acesta. Doar căutaţi cuvântul trinitate. Nici nu există pe acolo. Acolo nu este un astfel de lucru.

64 Acum, acum:

… şi gata să moară:…

„Ţineţi la ceea ce aveţi. Luther v-a scos afară. Ţineţi la aceea, deoarece aceasta-i gata să moară. Ei vă vor împinge drept înapoi în aceasta din nou. Ţineţi de aceea. Aceasta-i gata să moară."

Acum:

… şi Eu nu te-am găsit desăvârşit încă înaintea lui Dumnezeu.

Nu este aceea minunat? Oh, vai, îmi place aceasta! Nu desăvârşit. De ce? Ei au fost doar neprihăniţi. Luther a predicat justificarea. Voi trebuie să fiţi sfinţiţi şi apoi umpluţi cu Duhul Sfânt. Şi apoi ei nu erau ai lor proprii, ei au fost desăvârşiţi prin Duhul Sfânt din ei. Acesta nu este creştinul care este desăvârşit; acesta-i Duhul Sfânt care este desăvârşit în el. Vedeţi? Aşa cum am zis: „Acesta nu este muntele sfânt; acesta-i Dumnezeul sfânt pe munte. Nu biserica sfântă, nu poporul sfânt; ci acesta-i Duhul Sfânt în biserică şi în popor." Aceea este partea sfântă. Vedeţi?

65 „Acum, eu nu am găsit faptele tale desăvârşite. Tu nu ai venit la desăvârşire." Deoarece noi aflăm acum că ei au avut justificarea chiar aici. Justificarea. Nu, iertaţi-mă. Justificarea este chiar aici sub Luther, şi sanctificarea este aici, şi aici este şi Duhul Sfânt. Vedeţi?

Acum, aceste trei elemente care au lucrat în aceste trei Epoci ale Bisericii, aceea este ceea ce ia loc ca să formeze naşterea deplină. Ei au fost doar zămisliţi ca un mic germen în pântecele mamei (Este corect.), Duhul Sfânt venind la naştere…

66 Acum, eu vreau să vă întreb ceva. Când ia loc o naştere naturală, care este primul lucru ce se întâmplă? Apa. Următorul lucru? Sângele. Este corect? Următorul? Duhul. Este corect.

Ce a ieşit din Sângele lui Isus când El a murit? Ei au străpuns partea Lui şi a ieşit apă şi sânge: „În mâinile Tale îmi încredințez Duhul." Apă, sânge, duh.

„De aceea fiind neprihăniţi prin credinţă [Romani 5:1] noi avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos." Justificarea. Sfinţirea, Evrei 13:12 şi 13: „Isus a suferit dincolo de porţi ca El să poată sfinţii poporul cu propriul Lui Sânge." Luca 24:49: „… ci voi să zăboviţi în cetatea Ierusalim până ce sunteţi înzestraţi cu putere de Sus. După aceasta Duhul Sfânt vine peste voi, apoi îmi veţi fi martorii Mei în Ierusalim, Iudeea, Samaria."

Nu când devii episcop, nu când devii diacon, nu când devii pastor, nu când devii papă; ci „după aceasta, Duhul Sfânt, vine peste voi, atunci voi veţi purta mărturie." Voi puteţi doar mărturisi despre biserica voastră şi despre crezul vostru, aceasta-i o… Dacă eşti numai un diacon şi dacă eşti numai un pastor, dacă tu eşti doar un papă, sau dacă eşti… Tu mărturiseşti un crez. Dar când Duhul Sfânt vine peste tine, atunci tu mărturiseşti despre El! Şi lucrările pe care El le-a făcut le faci şi tu, deoarece viaţa Lui este în tine! Oh, oh! Doamne, Doamne! [Fratele Branham bate de două ori în amvon bucuros.] Îmi place asta. Da, domnule. Oh, eu am primit mai mult din acesta aici sus, eu

cred, decât cum voi îl primiţi afară acolo. Eu doar mă simt bine cu el.

67 „Lucruri care sunt gata să moară, ţineţi-vă de ele.” Acum, El zice aici, acum în versetul al 3-lea:

Aminteşte-ţi de aceea cum ai primit şi auzit, [Îmi place aceea.] şi ţine tare şi pocăieşte-te. Dacă de aceea, tu nu vei veghea, eu voi veni la tine ca un hoţ, şi tu nu vei ştii la ceas voi veni eu peste tine.

„Ţine tare la justificarea ta. Rămâi la aceasta. Să nu laşi pe acei oameni să te îndepărteze de la ea, de la ceea ce ai primit şi auzit.” Ei au citit aceeaşi Biblie pe care noi o citim. Vedeţi? Dar ei pur şi simplu nu au luat tot din ea, deoarece ea nu le-a fost descoperită. Ea nu era pentru epoca lor. Acela-i motivul pentru care ei vor veni înainte la înviere. Ei au umblat în Lumina pe care au avut-o, în care trebuiau să umble. Astfel ei vor veni înainte.

68 Acum, eu am auzit pe mulţi oameni penticostali care predică botezul, zicând: „Acei lutherani, şi aşa mai departe nu vor veni înainte.” Oh, da. Voi ştiţi micuţa poveste despre Dr. Aegery sus acolo. Eu i-am zis… El a zis: „Ce suntem noi?”

Eu am zis… Tu ştii, ei au ridicat acel seminar mare lutheran, Bethania, la Minneapolis.

Şi el a zis: „Bine, ce avem noi lutheranii?”

Am zis: „Păi, eu îţi spun. Eu cred că voi îl aveţi pe Cristos.”

Şi el a zis: „Bine, noi vrem Duhul Sfânt.”

El a zis: „Crezi tu că noi Îl avem?”

Am zis: „Potenţial.” Şi am zis: „Voi credeţi în El?”

El a zis: „Ei bine, ce vrei să spui?”

69 Acum, ei au mii de acri acolo pe care studenţii… Dacă ei nu-şi puteau achita plăţile într-un fel, ei îi lasă să lucreze prin felul lor şi să crească porumbul. Eu am zis: „Păi…” Acolo sunt numai mese mari. Ei mi-au dat una din aceste cine, acolo la acel seminar mare. Ei au fost oameni minunaţi. Dr. Aegery şedea acolo şi Fratele Jack Moore aici; deoarece eu eram aproape, dacă el trebuia să vorbească câteva cuvinte mari pe care nu le cunoşteam, eu îl loveam pe Jack, cu piciorul, să văd ce a zis el. Voi vedeţi? Astfel atunci am zis…

El a şezut lângă mine, şi a zis: „Bine, ce vrem noi să facem este să aflăm ceva aici. Noi suntem flămânzi după Dumnezeu. Noi am citit o carte despre Cincizecime şi daruri. Noi ne-am dus, o grămadă din noi, fraţii, am zburat spre California, am întâlnit pe bărbatul care a scris cartea.” (Eu îl cunosc.) El a zis: „'Nouă ne-ar place să vedem câteva din daruri în operare.” Dar el ne-a zis, 'Eu nu am vreunul din ele,' a zis, 'eu numai am scris despre ele.'" Şi a zis: „Atunci când noi am venit acolo şi am văzut aceasta, noi suntem flămânzi. Noi îl vrem pe Dumnezeu.”

70 Şi am zis: „Ei bine, odată a existat un om care a mers.” Ştiţi voi pe propriile lui pământuri acolo. Vedeţi? „Un om s-a dus înainte şi a semănat un măreţ câmp mare. Şi el a luat toate rădăcinile de pe el, şi totul, şi apoi el a plantat porumbul. În fiecare dimineaţă el s-a dus la uşă şi s-a uitat afară să vadă dacă el are vreun porumb. Primul lucru pe care-l ştiţi, într-o dimineaţă, două fire micuţe au ieşit în sus.” (Orice ce a crescut cândva… Unde este George Wright şi ei, Roy Slaughter şi ei? Voi ştiţi, acele două lame micuţe care ies sus.) „'Oh,'" a zis, 'laudă lui Dumnezeu pentru câmpul meu de porumb.'"

Eu am zis: „A avut el un câmp de porumb?”

El a zis: „Păi, într-un fel.”

Eu am zis: „Potenţial, da.” Am zis: „Aceea eraţi voi lutheranii în prima reformă punând înainte acele lamele micuţe. Vedeţi. Ei bine, treptat acel porumb a crescut.” Eu nu i-am spus despre cădere. Voi înţelegeţi? Eu doar l-am lăsat să ştie că grâul a crescut.

71 Astfel eu am zis: „Porumbul creştea, şi după un timp el a avut o frunză. Şi acea frunză a privit în jos la lamelă, şi a zis, 'Haha-ha, tu nu ai nimic, voi lutherani vechi formali.' Vedeţi? A zis, 'Eu sunt… Eu - eu sunt cultivatorul, marele timp misionar.'" Vântul a suflat şi micuţele frunze au căzut în felul acela, şi au căzut jos. Acela este

Wesley, sfinţirea. Vedeţi? Acea epocă misionară a fost cea mai măreaţă pe care noi am avut-o vreodată, a fost Biserica Wesleyană, în epoca lui Wesley, chiar a depăşit această epocă. Epoca Bisericii Wesleyene. Aceasta era o epocă misionară şi ea s-a risipit. Cine a făcut-o? Ea s-a risipit.

Vedeţi, chiar şi natura mărturiseşte despre trei lucruri, chiar acolo. Însuşi natura. Dumnezeu la început a făcut-o aşa ca ea să fie în felul acela. Voi nici nu trebuie să aveţi Biblia. Voi puteţi privi natura, şi vedeţi de unde sunteţi.

72 Şi acolo după un timp el a căzut acolo, şi ce a ieşit? A crescut un spic de grâu; el a avut boabe. Acela era grupul penticostal. Acum, grupul penticostal era acelaşi fel de grup de aici de jos. De aici el a avut două fire de grâu, Luther. Aici el a avut frunza, Wesley, şi jos aici el a avut spicul de grâu (Ce?) doar exact aşa cum acesta a fost în urmă aici. Acelaşi lucru.

Bine, acum, ce era acesta aici? Voi ziceţi… „Bine, acum," penticostalii au zis: „eu nu am nici un folos de voi metodişti sau voi lutherani." Dar după toate, tocmai viaţa care a fost în cele două fire a ajuns să facă frunza. Şi viaţa care era în frunză a făcut porumbul. Astfel, voi vedeţi, acesta este tot programul lui Dumnezeu. Ei au avut Duhul Sfânt, potenţial. Tot aşa Wesley, sub sfinţire. Dar astăzi, acesta a adus înapoi vorbirea în limbi şi restituirea de la început înapoi aici, acelaşi Duh Sfânt (Voi vedeţi?), cel adevărat. Amin! Da.

73 În ordine. „Ţine tare de ce ai auzit, ca nu cumva aceasta să moară." Acum, versetul al 4-lea, eu cred că este acesta:

Tu ai câteva nume în Sardes, care nu şi-au întinat hainele; şi ei vor umbla cu Mine în alb: fiindcă ei sunt vrednici.

„Acum, să nu faceţi o denominaţiune din aceasta. Noi nu vrem să facem aceea." Nu. Eu am citit versetul greşit, am făcut-o? sau nu am făcut-o? Da, este corect. Da. În ordine. Da. „În Sardes, nu şi-au întinat hainele lor." Acolo erau câţiva din ei care încă nu s-au aplecat la acel lucru, şi s-au păstrat puri şi curaţi, mergând pe vechea urmă de la Cincizecime, umpluţi cu Duhul. O mulţime atunci în epoca lui Luther au început să se denomineze. Ce au făcut ei? Au început înapoi aşa cum Biblia a zis, acţionând ca mama lor. Au venit drept înapoi, au început o denominaţiune. Dar câţiva din ei au stat afară căci ei nu au vrut să facă aceasta. Ei au stat afară pentru Dumnezeu. A zis: „Păi, în ordine. Tu ai câteva nume şi ei sunt vrednici să umble înaintea Mea, îmbrăcaţi în alb."

Să nu faceţi o denominaţiune. Nu vă îndreptaţi spre învăţătura nicolaită acum. Nu porniţi denominaţiunea voastră din nou, ci doar staţi liberi în Dumnezeu. Lăsaţi ca Duhul Sfânt să vă călăuzească aşa cum mergeţi tot înainte. Acolo sunt încă puţini rămaşi din ei.

74 Acum, versetul al 5-lea, eu cred:

Cel ce are o ureche lăsaţi-l…

Să vedem acum:

Cel ce biruieşte, acela va fi îmbrăcat în haine albe; şi Eu nu-i voi şterge numele lui din Cartea Vieţii, ci Eu îi voi mărturisi numele înaintea Tatălui Meu, şi înaintea îngerilor Lui.

Acum: Câteva nume… Foarte puţine, rămăşiţa cea mică care nu a fost preluată de doctrina catolică. În ordine.

75 Acum, noi venim ca să vorbim despre Reformă. Eu am pornit de la temelia lui Luther aşa ca să pot ajunge aici. Acum versetul următor a zis:

Cel ce are o ureche să audă ce zice Duhul către Biserici.

Dumnezeu încercând să-i avertizeze aici, ca să stea afară din acest nicolaism: staţi departe de acolo; şi-au ţinut hainele lor curate de la orice din lume, doar au stat liberi în El, şi El i-a condus şi i-a călăuzit. Acum, acela-i primul început.

76 Acum, prin reformă vreau să zic cei scăpaţi, cei care au scăpat chiar din Biserica Sardes, sau… Înţelegeţi ce vreau să spun? Cei care totuşi au scăpat din acel lucru oribil… Acum, acum, noi vom învăţa din nou mâine seară, şi să o aducem drept jos aici în epoca penticostală, şi să vă arăt că aceea-i exact aşa. Acum, există câteva din lucrurile acelea pe care noi le-am vorbit aici, despre cum că ei au scăpat aceasta. Acum, noi vom învăţa

aceea jos în epoca următoare. Vedeţi? Noi trebuie să le culegem pentru a face ca aceasta să meargă împreună. Dacă voi nu, atunci voi aţi pierdut să daţi oamenilor... ţintuind-o jos în aceea epocă următoare. Voi înţelegeţi? Voi trebuie să-i lăsaţi s-o primească doar aşa cum o dă Biblia aici. Vedeţi? În ordine.

77 Acum, cei scăpaţi sunt aceia despre care vorbeşte El. Aceia sunt chiar aceştia de aici, acest grup mititel aici, care trăieşte prin justificare. Acum priviţi. Ei au ieşit, ei au văzut Lumina; Luther s-a întors drept… După moartea lui Luther, nu Luther. Luther niciodată nu a făcut vreo organizaţie. Aceştia erau grămada aceea de după el. Wesley niciodată nu a făcut vreo denominaţiune. Aceştia erau acel grup după el. Acei fondatori bătrâni la Cincizecime, niciodată nu au făcut vreo denominaţiune. Aceştia erau acel grup după el. Aceştia sunt singurii care fac aceea (Vedeţi?); aceştia sunt cei din runda a doua care făceau aceasta. Adevăratul înger de lumină niciodată nu va face o organizaţie. Voi veţi afla în această epocă penticostală ce vine la sfârşitul acelei oganizaţii de asemenea (Vedeţi?), când Duhul Sfânt ne-o descoperă.

78 Acum, El a zis: „Tu trebuie că ai o fărâmă mică de lumină rămasă, doar o fărâmă mică. Ea este gata să se stingă; ea se diminuează; aceasta-i numai justificarea. Ei pot să te clatine în orice fel. Tu trebuie că nu ai încă Viaţă, deoarece tu ai luat numele greşit. Dar tu cel puţin ai fost aruncat afară. Vezi, tu eşti… Tu ai scăpat de Biserica romană. Tu ai scăpat complet de acea dogmă, şi tu cel puţin te-ai îndepărtat de aceea.” Acum, voi citiţi aceeaşi Biblie. Acum, dar aceeaşi Biblie care Duhul Sfânt învaţă … El niciodată nu i-a condamnat pentru ceea ce ei au avut. „Doar ţine înainte la aceea, până ce vin Eu. Vezi doar continuă s-o ţii.”

79 Acum, epoca Bisericii a început cam din 1520, când Biserica Romană Catolică universală a fost în plină activitate. Aceea a durat până în 31 Octombrie (dacă voi o puneţi jos), 31 Octombrie 1570. D.C., când Martin Luther a ţintuit a lui nouăzeci şi cinci de teze pe uşa bisericii, în Wittenberg, Germania. Şi din timpul acela, Reforma se desfăşura. Aţi luat acele date? Lăsaţi-mă să spun din nou, aşa ca voi să fiţi siguri. 31 Octombrie, 1570 D.C., când Martin Luther a ţintuit ale lui nouăzeci şi cinci de teze pe uşa bisericii din Wittenberg, W-i-t-t-e-n-b-u-r-g, Wittenberg, Germania. Din aceea dată Reformarea a început. Focul a început să se extindă. El a protestat în Biserică Catolică, stând acolo, cu aceea în mâna lui în felul acesta. El a zis: „Aceasta să fie trupul sfânt al lui Cristos? Aceasta este o hostie şi puţin vin.” Şi bum, el le-a aruncat pe podea. Este corect.

80 El a protestat împotriva Bisericii catolice, şi aceea a început… Cei aruncaţi au ieşit afară atunci. În ordine. Aceasta era în desfăşurare. Dar aceasta era mai mult o luptă pentru puterea politică, decât cum era aceasta pentru adevărata Biserică reală, pentru standardele creştine. Şi au luptat numai pentru un drept politic, ca să iasă din biserică şi să facă o altă biserică. Ei niciodată nu au reformat venirea afară a bisericii catolice ca să aducă înapoi Duhul Sfânt şi puterea în Biserică, deoarece ei au negat-o. Vedeţi? Aceasta a fost o reînsufleţire politică. Aceea este a lor… Aceasta s-ar potrivi desigur: „Tu ai nume că trăieşti, dar eşti mort.” Cu alte cuvinte: el a scos doar denominaţiunea protestantă, asta-i tot. El a scos din biserică o fiică. El a scos o prostituată din curva cea mare. Aceea-i exact ce s-a întâmplat. El a scos pe Atalia din Izabela.

81 Acum, oricine care citeşte Reforma ştie că aceasta-i aşa, deoarece el pur şi simplu cu simplitate… Câteva din documentele vechi şi rânduieli drept ceremonii, pur şi simplu le-a distrus. Dar e la aducerea Duhului Sfânt înapoi în biserică aşa cum aceasta a fost în urmă aici, el nu a mai făcut-o. Nu, domnule. Aceasta mai mult era o luptă politică decât o luptă spirituală. Acestea erau intrigi politice în locul Duhului Sfânt. El încă nu a iniţiat Biserica. Oh, frate! [Fratele Branham bate din palme o dată.] El nu a venit înapoi. El vine înapoi aici, nu sus acolo.

82 Acum, aceasta era o regrupare politică, dar aceasta nu era pentru Sfintele Scripturi şi Duhul Sfânt. Aceasta era o reînsufleţire politică, care… El i-a scăpat de unele relicve vechi ale crucifixului, şi „Trăiască Maria” şi toate acelea; dar el totuşi a scos un catechism. El încă a scos această… Cum o numiţi voi? Servicii de dedicare, sau orice era aceasta jos acolo când ei se duceau jos în dimineaţa Paştelor, şi păstorul le ura un „Crăciun fericit,” ştiţi voi. „Nu-i mai vedea până la timpul Crăciunului,” a zis el, ştiţi voi. Oh, serviciul de confirmare este ceea ce încerc să zic. Îi luau şi îi confirmau. Le dădea prima împărtăşire şi îi confirmau. Nu există un astfel de lucru ca confirmare. Singura confirmare care este menţionată în Biblie este când Dumnezeu a confirmat Cuvântul Lui

cu semne şi minuni urmând. Aceea-i confirmarea de care avem noi nevoie. Nu confirmarea de a adera la o biserică lutherană. Ci Dumnezeu confirmându-şi Cuvântul Lui în noi. „Şi Domnul a lucrat cu ei, [Marcu 16] confirmând Cuvântul cu semnele urmând.” Aceea-i confirmarea Bisericii de la Cincizecime. Aceea este confirmarea. Dumnezeu se confirmă ca viu, ca un Dumnezeu lucrând cu minuni în Biserică, vorbiri în limbi, interpretare de limbi şi făcând aceleaşi lucruri pe care ei le-au făcut la început.

83 Vă obosesc? [Adunarea răspunde: „Nu.”] Bine. Acum, observaţi, ei nu au adus înapoi trezirea Duhului Sfânt. Ei au adus înapoi o nouă epocă a bisericii. Ei au adus înapoi pe unul aruncat afară, pe cel scăpat din ierarhia romană, ca să facă o ierarhie protestantă. Acela-i singurul lucru pe care ei l-au făcut. A sărit drept afară din cratiţă în foc. Vedeţi? Aceasta-i corect. Exact.

Izabela a dat naşterea numai unei fiice. Şi acum, să nu credeţi că eu spun aceasta numai ca să acţionez ca un deştept. Eu o spun deoarece aşa a zis Biblia. Biblia, Apocalipsa 17 a zis: „Ea era mama curvelor.” Isus a zis aici: „Întocmai cum era Izabela, tot aşa era ea.” Şi ea a dat fiice care au poluat ţara care nu a fost poluată. Acum, aceea-i exact ce protestanţii au făcut cu adevăratul Duh al lui Dumnezeu. Au poluat lucrul, şi au pus-o drept înapoi într-o altă organizaţie. Priviţi, dacă este voia lui Dumnezeu, duminică dimineaţă vreau să vă arăt că ei au făcut un chip fiarei, şi fiara era Roma. Şi ei au făcut un chip ca acela. Ce era acesta? O organizaţie! Oh, eu sper că acea coboară jos în inimile oamenilor.

84 Acum voi vă întrebaţi de ce am luptat eu cu organizaţiile aşa de tare în toată viaţa mea. Eu însumi nu ştiam. Dar a fost Ceva înlăuntrul meu, ţipam; nu mă puteam abţine. M-am întrebat, întotdeauna m-am întrebat de ce eram întotdeauna supărat pe femei aşa? Vedeţi, toată viaţa mea… Eu nu mă refer la femeile adevărate. Mă refer la acelea care se prefac că sunt. Voi ştiţi, caracterul moral ieşit din ele, şi de toate, ştiţi voi. Acela-i felul cum eu… Ceva în mine…

Când am fost un mic mititel, vedeam acele femei venind pe drum, am ştiut că bărbaţii lor lucrau şi ele sus acolo cu un ins, beat, pe partea drumului, şi ele umblau cu ei în sus şi-n jos pe drum, dezmeticite suficient ca să se ducă acasă să fiarbă supa bărbatului lor. Am zis că ele nu valorează un glonţ curat ca să treacă prin ele. Este corect. Am zis că ele sunt mai josnice decât animalele în a face un lucru ca acela. Când eram în vârstă de şaptesprezece, optsprezece ani şi vedeam o fată venind în jos pe stradă, eu traversam pe partea cealaltă. Am zis: „Acea viperă împuţită.” Vedeţi? Şi plin de ură. Dar când am primit în inima mea pe Dumnezeu, Dumnezeu m-a lăsat să ştiu că El are câteva mărgăritare acolo. El are câteva doamne adevărate. Ele nu se vor murdări ca toate celelalte. Îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru ele.

85 Când am fost dincolo în Africa, când am fost acolo în Elveţia, când am fost în Roma, am fost întrebat: „Hei, spune, Frate Branham, în America nu aveţi deloc vreo femeie decentă? Fiecare cântec care vine de acolo aici, are ceva murdar despre femeile voastre.”

86 Am zis: „Aceia sunt americanii. Dar noi avem o altă Împărăţie în existenţă acum. Aceea este Împărăţia lui Dumnezeu. Ele sunt doamne în inimă.”

Biblia a zis, acolo în profeţi, a zis… Eu cred că era cam la al cincilea capitol din Isaia (Nu sunt sigur, se află în al 5-lea sau al 6-lea capitol acolo.), vorbind despre: „Ferice de acele fiice ale Sionului care vor scăpa în acele zile de toate acele lucruri.” Cum va umbla pe stradă, îşi va avea ciorapii suflecaţi, va umbla pe drum răsucindu-se în felul acela şi lucruri pe care ea le face. Doar exact felul pe care ele o fac acum, doar perfect. Poartă haine ca un bărbat, care este o urâciune înaintea lui Dumnezeu…

87 Eu am văzut o comunitate religioasă cu un timp în urmă, mergând înăuntru să aibă ceva fel de stingere mică pe care ei o au aproape în fiecare seară. Şi aceste femei ar intra toate înăuntru cu aceşti pantaloni scurţi… Sau ce sunt acele lucruri pe care ei le numesc? Nu pantaloni scurţi, ci altceva. Da, ei pedalează insistent, sau acele lucruri acolo… Ei au nevoie de o pedală care să-i tragă corect; frate, aceea-i o scândură cam aşa de lată. Este corect. Conducătorul vine şi… pedestru, aceea-i pe picioarele voastre. Şi aceea-i exact ce ei au nevoie. Este corect.

Dar, oh, voi ziceţi: „Bine, acum eu cred că este mult mai decent pentru femei să poarte aceea decât să poarte o fustă.”

Dumnezeu a zis: „Aceasta este o urâciune în privirea Lui ca o femeie să poarte o îmbrăcăminte…” Şi când o femeie îţi taie părul ei ca un bărbat … Dumnezeu vrea o femeie să arate ca o femeie, îmbrăcată ca o femeie, să acţioneze ca o femeie.

88 Şi El nu vrea un bărbat cu mari perciuni măreţi atârnând în jos în felul acela, şi ca o raţă şezând pe spatele lui în felul acela. El vrea să arate ca un bărbat. Da, domnule. Doamne, ei se îmbracă aşa de feminizaţi, încât cu greu ştiu de ce sex aparţin. Aceasta-i compătimitor, aceşti bitnici şi de toate ce noi avem astăzi. Nu-i de mirare că noi trăim în timpul sfârşitului. Nu există nimic rămas în această lume, ci Dumnezeu să toarne mânia Lui peste ea şi s-o ardă. Asta-i tot. Un Dumnezeu drept şi sfânt nu poate face nimic altceva.

Ei au nesocotit Sângele lui Isus Cristos. Ei s-au dogmatizat. Ei s-au strecurat într-o organizaţie. Şi bătrânul... un părinte bătrân sfânt cu al lui... bătrân licenţiat cu gulerul lui întors în jur, vine sus şi le spune: „Copiii mei binecuvântaţi.” Aceea nu înseamnă mai mult decât o scroafă zicând aceasta.

Eu vă spun că lucrul de care avem nevoie astăzi, este întoarcerea la Biblie şi Duhul Sfânt, frate, şi Puterea Cristosului cel înviat să vină în Biserică lucrând semne şi minuni şi miracole! Amin! Aceea-i Evanghelia. Da.

89 Au produs… astfel… Da, asta-i corect, a făcut-o. Trezirea a făcut câteva lucruri destul de bune acolo. Dar ea nu a produs Duhul Sfânt. Ei nu au produs aceea până jos în Epoca aceasta Laodiceană, jos în epoca penticostală. Dar ea a făcut un lucru. Această trezire a făcut câteva lucruri despre care El a zis: „Nu le lăsa să moară acum. Întăreşte aceasta, continuă să adaugi la aceasta.” Vedeţi?

Ea a produs o Biblie liberă la oameni din nou. Epoca lutherană a produs o Biblie liberă. Ei şi-au făcut presele lor, şi au început să dea lumii Biblia. Dumnezeu să binecuvânteze lutheranii pentru aceea. Da, domnule. Ei au pus Biblia în mâna laicilor din nou. Ea era numai pentru preot singur. Niciodată nici măcar să privească la ea, deoarece ea are ceea ce papa a zis, şi el era dumnezeu; astfel orice a zis el, aceea s-a făcut.

90 De aceea acum, trezirea lutherană, ce ei au vrut, să întărească… Acum, voi aveţi Biblia în mâna voastră, acum citiţi-o. Credeţi-o. Să n-o puneţi în raft şi să ziceţi: „Bine, noi avem o Biblie.” Aceea nu vă face nici un bine acolo. Există prea mulţi lutherani şi penticostali astăzi, punând Biblia în jur, şi vorbind ce altcineva zicea despre ea. Frate, citiţi Cuvântul. „Cercetaţi Scripturile, căci ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine,” a zis Isus. „În ele voi credeţi că aveţi Viaţă Eternă.” Acela-i lucrul care să-l faci, citeşte Cuvântul. Acum, El a zis: „Ţineţi-vă de aceea şi nu lăsaţi aceea să alunece.”

91 Şi un alt lucru pe care eu vreau să-l reţineţi, aceia au avut o mică tărie rămasă în ei, era… Trezirea lutherană, al doilea lucru pe care l-a făcut, ea a adus învăţătura despre justificare la lumină. Catolicii nu au luat justificarea, aşa este Biserica catolică.

Întocmai ca preotul acela, ei au trebuit să-l scoată la aer aici, cu un timp în urmă. El a zis: „Nu există o altă salvare nicăieri altundeva decât în Biserica catolică.” Mântuirea este în Cristos, nu în Biserica catolică, nici în Biserica protestantă. Aceasta este în Cristos, salvarea. Dar catolicul crede… Lor nu le pasă de ceea ce spune Biblia. Aceasta-i ceea ce Biserica zice. Vedeţi? Şi voi nu le puteţi spune, deoarece acolo nu există vreo cale; nu există vreo cale să le vorbeşti. Lor nu le pasă. Ei îţi vor vorbi despre catechismul lor, orice ca aceea; când se vine la Biblie, ei pur şi simplu înlătură Aceea. „Aceasta este ceea ce Biserica zice.”…?…

92 Isus a zis, tocmai în acest lucru Însuşi Isus a zis: „Dacă vreun om va scoate ceva sau adaugă ceva la aceasta, i se va scoate partea lui din Cartea Vieţii.” Isus a zis: „Cuvântul fiecărui om să fie o minciună, şi al Meu să fie adevărat. Cerurile şi pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.” Este asta corect? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Oh, acolo-i aceasta, frate.

Eu sunt un credincios în Cuvântul lui Dumnezeu. Este corect. Şi nu numai acel Cuvânt pe care Dumnezeu îl vorbeşte acolo, eu cer Tatălui ceresc să-mi dea Duhul Sfânt ca să confirme acel Cuvânt, să facă pe Cristos viu în mine. Astfel eu ştiu că am Viaţă Eternă. Nu pentru că eu merit, ci pentru că harul Lui mi l-a dat. Aceea-i piatra. „Pe această piatră voi zidi Eu Biserica Mea,” a zis El.

93 În ordine, justificarea… În ordine. Lucrul din acesta era, după ce ei au produs ceva ce ei nu trebuiau să lase să moară - aceea era, ei au avut Biblia în mâna lor din nou.

Lutheranii au făcut aceea. Şi un alt lucru, ei au adus învăţătura despre justificarea prin credinţă. Aceea-i ceea ce Luther a învăţat. Oricine ştie aceea. Aceea era învăţătura lui. Puteţi voi să vedeţi cât de perfectă este aceea? Apoi înainte a venit Wesley cu sfinţirea; apoi aici vin penticostalii cu botezul Duhului Sânt. Doar aşa de perfect…

94 „Acum, tu ai câteva lucruri. Ţineţi-le acum, şi nu le lăsa să moară. Dacă voi nu vă ţineţi de ele, Eu voi veni repede ca un hoţ, şi voi veţi merge drept înapoi în denominaţiune din nou.” Şi aceea-i ce ei au făcut, doar exact. S-au dus înapoi. „Tu vei veni drept înapoi la nicolaiţi din nou, deoarece tu vei merge drept înapoi în denominaţiuni. Ţineţi înainte. Continuaţi să citiţi acea Biblie, şi păstraţi justificarea şi continuaţi să presaţi înainte.” Dar acolo era o rămăşiţă mică ieşită de acolo, o rămăşiţă mică.

După primul a venit Luther, şi apoi a venit Zwingli, şi în jos; Calvin, şi înainte, şi aşa mai departe în jos până la Wesley. Dar acolo era o rămăşiţă mică ce a ieşit de acolo, care a învăţat sfinţirea. Şi din sfinţire a venit o mică rămăşiţă care s-a dus în Duhul Sfânt. Vedeţi, acea mică rămăşiţă, tot timpul până acolo, ţinea aceea în viaţă. În ordine.

95 Dar, în al treilea rând, ei au adus aşa de multe din învăţătura formelor păgâne cu ei, cu aceasta, ca denominaţiuni, botez fals. Acum, ei vin afară cu stropirea şi aşa mai departe în felul acela şi Tată, Fiu, Duh Sfânt. Ei au adus catechism. Sincer au avut… Sincer ei s-au potrivit cu numele care Isus a zis aici: „Tu ai un nume că trăieşti, dar tu eşti mort.” Este corect. În ordine.

96 În al patrulea rând, aceasta este adevărat că Reforma a înlăturat multe din vechiturile lor şlefuite, şi ritualuri, şi aşa mai departe. Dar a eşuat în biserică şi în restituirea aducerii reformei; a eşuat ca să restituie înapoi învăţătura Evangheliei depline cu semnele urmând. Biserica lutherană niciodată nu le-a avut. Ei niciodată nu le-au avut, şi ei niciodată nu le-au avut în epoca Wesleyană. Ei le-au avut numai la sfârşitul acestei epoci Laodicene.

Acum, când noi ajungem la aceea, eu urmează să mă întorc drept în Scripturi şi să vă arăt doar exact cum ei au promis-o. Şi ei nu au restituit trezirea Duhului Sfânt.

97 Ei s-au întors de la idoli. Asta-i adevărat. Ei au scos idolii din biserică, Maria, Iosif şi Petru, Pavel şi toţi din ei. Ei s-au întors de la idoli, dar ei nu s-au întors la Cristosul înviat. Luther s-a întors de la idoli, dar mai mult asemănător unui politic, sau o denominaţiune, sau organizaţie ca să-şi facă doar o altă organizaţie (un chip ca cel dintâi) şi au încercat s-o depăşească prin denominaţiune.

Şi acum ei încă se luptă. Metodiştii încă vor ca toţi baptiştii să fie metodişti. Şi toţi lutheranii vor ca toţi baptiştii şi metodiştii să fie lutherani. Penticostalii vor ca toţi baptiştii, lutheranii, şi orice altceva să fie penticostali. Vedeţi? Aceasta doar continuă să adauge la denominaţiunea voastră. Dar acela nu este Planul lui Dumnezeu în primul rând. Planul lui Dumnezeu pentru restituire era să aducă înapoi ceea ce a fost de la început.

98 Priviţi. A înviat aceea. Dacă această carte cade la podea acum ca să iau o altă carte, şi s-o iau în locul ei, nu este restituire, reînviere. Voi trebuie să ridicaţi acelaşi lucru. Amin. De aceea, dacă Biserica a murit prin Epocile Întunecoase, şi a devenit complet păgână aici, atunci restituirea… Aceea-i o reformă, să reformeze. Dar ca să fie reformat şi născut din nou sunt două lucruri diferite! Vedeţi? Ei au adus Refoma înapoi, Duhul Sfânt înapoi în Biserică. Oh, binecuvântat să fie Numele Domnului. Frate, soră, poţi tu vedea aceasta? Ei niciodată nu au adus Duhul Sfânt înapoi, deoarece singurul care aduce într-adevăr Lumina adevărată a Evangheliei… Puneţi-o în minte acum. Singurul care aduce Lumina adevărată a Evanghelie este îngerul Bisericii de jos aici. Şi voi urmează să vedeţi aceea duminică.

99 Acum, ei vor avea lumini sus deasupra luminii, şi lumini creştine, dar ei vor ca fiecare să meargă drept înapoi în acea organizaţie. Dar acolo va veni unul care va sta împotriva acestora (Da, domnule.), şi el va scoate o rămăşiţă de acolo doar aşa de sigur cum eu stau în amvonul acesta. Este corect. Şi el se va duce direct înapoi la început. Şi eu voi lua Scripturile din Noul Testament şi Vechiul Testament să vă dovedesc că el va face aceea, îngerul bisericii Laodicea (Este corect.), merge direct înapoi la original şi învie acest lucru de aici din nou. Şi învierea va veni în ziua acestuia aici. Este corect.

100 Dar Luther a scos Biserica afară, cei scăpaţi, cel scăpat, o treaptă, sancti...

justificarea. Cel scăpat, el a scos un picior afară din păgânism. Aceea-i bine. Epoca următoare, a scos două picioare. Asta-i tot.

Aţi observat în Biblie că acolo este apă care iese dinapoia Templului? Şi a zis că el a văzut apă până la genunchii lui. Apoi următoarea apă s-a dus până la talia lui. Şi data următoare ea s-a dus peste capul lui. Dar când s-a dus peste capul lui, el a ajuns la un loc unde putea înota. Înţelegeţi? El trebuia să înoate.

Astfel noi ajungem la un loc acum unde fie că înotăm ori ne înecăm. Asta-i tot. Aceasta vă va îneca, sau vă acopere complet, sau veţi intra. Deci, aceasta este înot sau înecare! Aleluia! Oh, eu sunt aşa de bucuros pentru Duhul Sfânt. Voi nu sunteţi? „Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei."

Eu sunt unul din ei,… (Care din ei? Nu acesta, sau acela, sau aceea.)

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei. (Aleluia!) Unul din ei, unul din ei,

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.

101 Nu sună aceea bine? Ascultaţi:

Ei erau adunaţi în camera de sus,

Toţi rugându-se în Numele Lui,

Ei au fost botezaţi cu Duhul Sfânt,

Şi puterea pentru slujire a venit;

Acum, ce El a făcut pentru ei în ziua aceea

El va face pentru voi la fel,

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.

S-ar fi dus ei la seminarii? Nu. Unii din ei nici măcar nu-şi puteau scrie propriul lor nume. Este corect. Petru nu putea. Biblia a zis că el era un neştiutor şi un om neînvăţat, el şi Ioan. Dar ei trebuia să ia seama la ei, pentru că ştiau că au fost cu Isus.

Deşi aceşti oameni nu puteau fi învăţaţi ca să fie (educaţi)

Sau să se laude cu faima lumii, („Oh, binecuvântat fie Dumnezeu, eu am aşa de multe aşa şi aşa.")

Ei şi-au primit toţi Cincizecimea lor,

Botezaţi în Numele lui Isus;

Şi ei ne spun acum, de aproape şi de departe,

Puterea Lui este încă aceeaşi.

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei

Unul din ei, unul din ei,

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei,

Unul din ei, unul din ei,

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.

102 Nu sunteţi voi bucuroşi de aceasta? Aşa de bucuros să fiu unul din ei. Eu aş fi mai degrabă unul din ei, decât orice aş şti. Oh, mai degrabă aş fi unul din ei decât să fiu preşedintele Statelor Unite, sau să fiu rege peste lume. Dacă Domnul Isus ar fi umblat în jos aici, să spună: „Eu te voi întoarce înapoi în vârstă de douăzeci de ani şi te fac supraveghetor, sau un rege, al lumii întregi, şi îţi dau zece mii de ani de viaţă pe acest pământ, să stai în vârstă de douăzeci de ani, niciodată să nu ai o zi bolnavă, un atac de inimă, şi toţi din voi să fiţi sănătoşi, şi de toate, şi regele întregului pământ, ca să trăieşti zece mii de ani. Sau, vrei tu să fi unul din ei şi doar să trebuiască să lupţi aşa cum tu o faci?"

Eu aş fi zis: „Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că eu sunt unul din ei." După zece mii de ani, apoi ce? Dar aceasta este etern. Cum a venit aceasta, fraţilor? Oh, a fost… A venit prin sânge. Este corect. Aceasta vine căi lungi, şi aceasta vine prin

Dumnezeu care s-a făcut trup şi a locuit printre noi.

103 Într-o iesle tare de mult, eu ştiu că este aşa,

Un Copil a fost născut ca să salveze pe oameni din păcatele lor.

Ioan l-a văzut pe El pe mal, Mielul pentru totdeauna,

Oh, Cristos, Crucificatul de pe Calvar.

Oh, eu iubesc pe acel Om din Galileia, din Galileia,

Că El a făcut atât de mult pentru mine.

El mi-a iertat toate păcatele mele, şi mi-a pus Duhul Sfânt înlăuntru;

Oh, eu iubesc pe acel Om din Galileia.

Femeia la fântână, El i-a spus toate păcatele ei,

(El este acelaşi ieri, azi şi în veci.)

Cum avea cinci bărbaţi la acel timp.

Ea a fost iertată de fiecare păcat, şi o pace adâncă i s-a pus înlăuntru;

Ea plângea: „Veniţi să vedeţi pe acest Om din Galileia!”

Oh, eu iubesc pe acel Om din Galileia, din Galileia,

Că El a făcut atât de mult pentru mine.

El mi-a iertat toate păcatele mele şi mi-a pus Duhul Sfânt înlăuntru;

Oh, eu iubesc pe acel Om din Galileia.

Un vameş s-a dus să se roage într-o zi în templu;

El a plâns: „O Doamne, ai milă de mine!”

El a fost iertat de toate păcatele şi o pace adâncă i s-a aşezat înlăuntru;

El a zis: „Vino să vezi pe acel Om din Galileia!”

Îmi place aceea. Vouă nu? Şchiopul a fost făcut să umble, mutul a fost făcut să vorbească,

Puterea a fost vorbită cu dragoste peste mare;

Orbul a fost făcut să vadă, eu ştiu că aceasta putea fi

Numai mila Omului din Galileia.

Cântaţi-l cu mine:

Oh, eu iubesc pe acel Om din Galileia, din Galileia,

Că El a făcut atât de mult pentru mine.

El mi-a iertat toate păcatele mele, şi mi-a pus Duhul Sfânt înlăuntru;

Oh, eu iubesc pe acel Om din Galileia.

104 Nu iubiţi voi aceasta? Oh, vai. Această Evanghelie bună a Duhului Sfânt, oh, cum o iubesc eu. Eu Îl iubesc din toată inima mea. Şi eu sunt aşa de bucuros în seara aceasta că sunt numărat cu ei, şi noi suntem împreună fraţi şi surori. Baptişti, metodişti, pres… catolici, presbiterieni, oricât de mulţi, Dumnezeu ne-a adus din orice umblare a vieţii şi ne-a adus dincoace aici la această părtăşie măreaţă a Duhului Sfânt. Ne mai aderând la vreo denominaţiune, depinde de ei ce fac, ci noi suntem într-o Împărăţie tainică. Noi suntem botezaţi în Trupul tainic al lui Isus Cristos prin Duhul Sfânt. Ce este? Metodişti, baptişti, presbiterieni, şi oricine vrea să vină. Şi Isus a zis: „Toţi pe care Tatăl Mi i-a dat vor veni la Mine. Nici unul din ei nu va fi pierdut, şi Eu îi voi învia din nou în ziua din urmă.” Oh, vai. Noi obişnuiam să cântăm un cântec vechi jos aici la altar. Eu nu ştiu dacă noi putem să-l cântăm sau nu. 'Loc, loc, da, acolo este loc. Acolo este loc la izvor pentru mine.' Vă plac acele cântări ca aceasta? Dă-ne un ton cineva, dacă cineva ştie

cum să-l înceapă. Unde este pianista noastră? Este ea acolo? Sau, Fratele Teddy, sau unul din ei aici? Oh, vai. Eu nu-l văd nicăieri.

Loc, loc, da, există loc,

Există loc la izvor pentru tine,

Loc, loc, da, există loc,

Există loc la izvor pentru tine.

105 Vă plac aceste cântări vechi? Şi mie îmi place acesta:

Jos la cruce unde a murit Salvatorul meu,

Jos acolo pentru curăţirea de păcat am plâns;

Oh, acolo inimii mele i s-a aplicat Sângele,

Slavă Numelui Său!

Slavă Numelui Său, Numele Lui preţios!

Oh, slavă la… (Să ne apropiem ochii acum şi s-o cântăm.)

Oh, acolo inimii mele i s-a aplicat Sângele;

Slavă Numelui Său!

Eu sunt atât de uimit, salvat din păcat,

Isus atât de dulce s-a interpus

Acolo la cruce unde El m-a luat înlăuntru;

Slavă Numelui Său!

Slavă Numelui Său, (acel Numele preţios)

Oh, slavă Numelui Său! (Nume preţios)

Acolo inimii mele i s-a aplicat Sângele;

Slavă Numelui Său!

Acum, în timp ce cântăm versetul următor, daţi mâinile cu cineva din faţa voastră, în spatele vostru, lângă voi:

Vino la acest Izvor atât de bogat şi dulce;

Aruncă sărmanul tău suflet la picioarele Salvatorului;

Oh, plonjează înăuntru astăzi, şi fii făcut întreg;

Slavă Numelui Său!

Slavă Numelui Său, Numele Lui preţios!

Slavă Numelui Său preţios!

Acolo inimii mele i s-a aplicat Sângele;

Slavă Numelui Său!

Oh, îmi place aceea. Vouă nu?

Slavă la al Său… Nume preţios

Slavă Numelui Său! Glorie.

… inimii mele i s-a aplicat Sângele;

Slavă Numelui Său!

Oh, vai. Eu sunt bucuros pentru aceea, voi nu sunteţi? Aşa de bucuros căci eu pot veni la acest Izvor aşa de bogat şi dulce, îmi arunc sufletul meu sărman la picioarele Salvatorului.

106 Îmi amintesc ca un băieţel, cam în vârstă de optsprezece ani, fugeam de Domnul. M-am dus în vest; am vrut… Tatăl meu era un călăreţ, şi am vrut să merg afară să îmblânzesc caii. Acolo era ceva care flămânzea în inima mea. Oh, eu vă spun! M-am dus jos la predicatorul baptist. El a zis: „Ridică-te şi spune doar, 'Isus este Fiul lui Dumnezeu.” Noi îţi vom pune numele într-o carte.“

Aceea nu m-a satisfăcut. Oriunde m-am dus, cineva… Un adventist de ziua a şaptea, am mers să-l văd, un om minunat, Fratele Baker, frate scump. El a zis: „Billy, vino şi acceptă pe Domnul Sabat.” (Eu Îl am acum.) Dar el a zis: „Ziua de Sabat…”

Şi m-am gândit: „Oh, vai, aceea încă doar nu o face.”

107 Am mers afară în vest, şi m-am gândit… Am mers sus înapoi în acea noapte. Noi eram la strângerea animalelor. Şi ştiţi voi, voi scoteaţi şaua şi sacul vostru de campanie, şi le puneaţi jos; şi am folosit şaua ca o pernă. Şi eu şedeam sus înapoia unor pomi de pini bătrâni în noaptea aceea. Eram la lumina de veghe, şi astfel băieţii de noapte erau afară aducând vitele jos. Şi acolo era un flăcău bătrân care se chema, 'Slim' din Texas. El a avut o chitară acolo şi cânta:

… Slavă Numelui Său

Şi un alt flăcău acolo a avut un piaptăn cu o bucată de hârtie suflând prin el. [Fratele Branham fredonează „Slavă Numelui Său.”] Ei au cântat alte cântece, balade de cowboy şi au ajuns să cânte aceea: „Jos la cruce.”

Doamne. M-am întors, mi-am pus pătura peste cap în felul acela. Am privit înapoi afară, ştiţi voi. Se părea că acele stele atârnau chiar jos acolo, aproape de vârful acelor pomi şi acelor munţi. În acel șoptit vechi etern din acei pini eu am putut să-L aud chemând: „Adame, unde eşti?”

108 Cam trei săptămâni după aceea, m-am dus jos în oraş şi toţi băieţii s-au îmbătat. Şi eu nu am băut, şi a trebuit să-i iau pe toţi acasă, îngrămădindu-i în căruţă într-un fel. Ei au ajuns afară acolo şi au tras. Ei mergeau afară acolo şi trăgeau unul la picioarele celuilalt, şi orice altceva, era greu să scapi. Trăgeau o linie de-a lungul acolo, şi pariau unul cu altul pe cinci dolari că ei puteau păşi peste aceasta; şi ei nu puteau păşi un trotuar afară acolo în felul acela, ştiţi voi. Şi acela este felul cum era, până ce toţi se trezeau, după ce ei îşi pierdeau banii lor.

Şi eu eram jos acolo, şi erau toţi beţi. Am mers dincolo în parc şi am şezut jos. M-am gândit: „Doamne, vai…” Cam cu treizeci şi cinci de ani în urmă, sau treizeci şi cinci, cred eu, în urmă cu treizeci şi cinci de ani. Şi am şezut jos acolo deoparte. Phoenix era un loc mic atunci. Noi am venit din Wickenburg, jos acolo. Am şezut jos acolo şi acolo era o fetiţă spaniolă venind doar pe acolo. Şi eu, şezând acolo cu această pălărie mare aşezată pe spatele capului meu. Ea a trecut şi i-a căzut batista aceea, ştiţi voi. Am zis: „Hei! Ţi-ai pierdut batista.” Ea nu a fost interesată.

109 Am auzit un mic zgomot pe stradă acolo, şi am mers acolo. Şi acolo era un băiat, convertit în acele locuri afară acolo... semne peste pe faţa lui, şi lacrimile curgând în jos pe obrajii lui acolo, cântând la o chitară, cânta, Slavă Numelui Său.

Oh, vai. Lacrimile curgând în jos pe faţă, el s-a oprit şi a zis: „Fraţilor, voi nu ştiţi ce este aceasta, numai dacă voi primiţi pe acest Cristos minunat. Slavă Numelui Său.”

Şi eu mi-am tras acea pălărie jos şi m-am îndepărtat. Oh, vai. Voi nu vă puteţi ascunde de El. Voi la fel aţi putea veni afară şi să-L mărturisiţi.

Oh, El este minunat. Da, El este.

Eu sunt atât de uimitor salvat din păcat, Isus atât de dulce s-a interpus (s-a interpus)

Acolo la cruce unde El m-a luat înăuntru;

Slavă Numelui Său!

Slavă Numelui Său,

Slavă Numelui Său!

Oh, acolo inimii mele i s-a aplicat Sângele;

Slavă Numelui Său!

Vino la acest Izvor atât de bogat şi dulce;

Aruncă-ţi sărmanul tău suflet la picioarele Salvatorului;

Oh, plonjează înăuntru astăzi şi fii făcut întreg;

Slavă Numelui Său!

Acum să ne aplecăm capetele. Doar ridicaţi-vă mâinile voastre acum:

Slavă Numelui Său, glorie, glorie!

Oh Dumnezeule, Nume preţios!

Acolo inimii mele i s-a aplicat Sângele;

Slavă Numelui Său!

110 Slavă lui Dumnezeu! Să ne ridicăm. Doar un minut. [O soră vorbeşte într-o altă limbă. Un frate dă o interpretare: „Da, poporul Meu, Eu îţi vorbesc în această noapte aşa cum tu a trebuit să te strângi împreună, chiar aşa cum Eu M-am mişcat afară peste inima ta în seara aceasta, şi am pătruns sufletul tău prin Duhul şi Cuvântul Meu. Eu vorbesc încă o dată, copilul Meu. Da, zilele care stau înaintea ta vor fi zile mari pentru acei care vor declara să mă urmeze, zice DOMNUL. Căci Eu zic că voi lumina calea ta cu multe lucruri din Cuvântul Meu.

Şi Eu îţi zic, poporul Meu, că dacă te vei hotărî să Mă urmezi, atunci Eu îţi voi da înţelepciunea înţelegerii în aceste lucruri adevărate. [Da.] Căci aşa cum Eu privesc jos în mijlocul tău în această noapte, Eu văd că acolo este ceva în inimi, zice DOMNUL, că acolo este ceva în această noapte, Eu îţi spun, că sunt necăjit referitor la ceea ce ar trebui să creadă.

Dar poporul Meu, ţie îţi vorbesc în această noapte. Tu nu fi descurajat. Şi tu să nu mergi din acest loc, zic Eu, cu o inimă tristă şi cu păreri referitor la aceste lucruri. Căci Eu îţi zic că dacă vei privi spre DOMNUL, îţi zic că Eu îţi voi da înţelegere şi Eu Mă voi ocupa de tine chiar aşa cum Eu o fac ca un copil şi Eu îţi voi aduce Lumina acestor lucruri adevărate. [Da.]

Şi Eu zic că te voi desăvârşi pe tine poporul meu, şi Eu vă vorbesc, fii şi fiicele Mele în seara aceasta, aşa cum pleci din acest loc. Şi aşa cum tu mergi în multe locuri de unde tu vii, vei lua tu această lumină despre care Eu am zis, şi să fi o mărturie a acesteia la mulţi oameni? Căci Eu zic că în jurul acestei lumi în seara aceasta, acolo sunt întunecimi şi confuzii. Dar Eu vorbesc slujitorilor Mei, zice Dumnezeul Cel Atotputernic, ceasul este peste tine. Da, Eu vă zic, slujitorii Mei, în această noapte s-a ridicat lumina adevărului Evangheliei Mele. Da, declar Cuvântul Meu sfânt la poporul Meu ca ei să poată fi eliberaţi de toate aceste lucruri, zice DOMNUL."]

Acum, dacă acolo va fi cineva care nu ştie ce era aceea, să ştiţi că era Cincizecimea, vorbirea Duhului Sfânt. Isus a zis: „Mergeţi în toată lumea, predicaţi Evanghelia. Aceste semne vor urma pe cei ce cred. Ei vor vorbi în limbi noi, îţi vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoşa." Toate aceste lucruri despre care vorbeşte El, se vor împlini.

Oh, sunt aşa de bucuros. Vedeţi Duhul Sfânt venind, confirmând acel Cuvânt? O Lumină. Primiţi-o. Nu vă îndoiţi de asta. Doar primiţi-o şi El se va comporta cu voi ca şi cu un copil, şi vă va duce drept sus. Nu este aceea dulceaţa Duhului Sfânt? Duhul Sfânt peste noi.

Îmi amintesc odată în Biblie, cum ei nu au ştiut pe care drum venea duşmanul. Duşmanul venea, şi Duhul Sfânt a căzut peste o persoană ca în felul acela, şi le-a spus exact unde să meargă. Şi ei s-au dus acolo şi Dumnezeu a derutat cealaltă armată. Este corect.

Oh, noi încă trăim în zilele Bibliei, nu-i aşa? Amin. Întotdeauna, atâta timp cât Duhul Sfânt este acolo.

111 Oh, să ne ridicăm aşa cum noi cântăm:

Ia Numele lui Isus cu tine (amintiţi-vă Mesajul),

Copil al întristării şi durerii;

El bucurie şi mângâiere îţi va da,

Ia-L oriunde vei merge.

Nume scump, (Nume preţios!)… (Oh, ce dulce!)

Speranţa pământului şi bucuria cerului;

Nume scump (Acel Nume scump!), oh, ce dulce!

Speranţa pământului şi bucuria cerului.
Ia Numele lui Isus cu tine,
Ca un scut de orice cursă,
Când ispitele în juru-ţi se adună
Respiră acel Nume sfânt în rugăciune. (Laudă lui Dumnezeu!)
Nume scump, (Nume scump!), oh, ce dulce! (Oh, ce dulce!)
Speranţa pământului şi bucuria cerului;
Nume scump, (Nume scump!), oh, ce dulce! (Oh, ce dulce!)
Speranţa pământului şi bucuria cerului.

112 Ascultaţi la versetul acesta:
Ia Numele lui Isus cu tine,
Copil al întristării şi durerii;
Când ispitele în juru-ţi se adună
Respiră acel Nume sfânt în rugăciune.

Oh, haideţi să-l cântăm din nou:
Ia Numele lui Isus cu tine,
Copil al întristării şi durerii;
Când ispitele în juru-ţi se adună
Respiră acel Nume sfânt în rugăciune. (Să ne aplecăm capetele noastre acum.)
Nume scump, (Nume scump!), oh, ce dulce! (Oh, ce dulce!)
Speranţa pământului şi bucuria cerului;
Nume scump, (Nume scump!), oh, ce dulce! (Oh, ce dulce!)
Speranţa pământului şi bucuria cerului.